

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, M.DCCXI

Index Rervm Jvxta Dispvtationvm, & Numerorum Marginalium ordinem,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84777](#)

INDEX

RERVM JVXTA DISPV TATION VM,
& Numerorum Marginalium ordinem,

A

Absolutio.

AN Confessori taliter Regulari approbatu debeat ex iustitia, illimitata absolvendi facultas? D. 1. N. 110. 123.
Approbatio quid? D. 4. N. 123.

An absolutio collata absentia sit etiam invalida? D. 3. N. 40. 63.

Clementis VIII. Decretum circa absentis abolutionem, D. 3. N. 63.

An hodie sit probabilis opinio quod cuique licet a peccatis abiolvere? D. 3. N. 97.

Vid. *Confessio.*

Abulensis.

Ait, quod non omne, quod est in libro ab Ecclesia approbato, sit de fide, D. 2. N. 36.

Ait D. Augustinum, & D. Hieronymum sepe sibi mutuo contradicere, Ib. & D. 8. N. 45.

Academici.

Docebant nil dari certum: nil à sapiente affirmandum: omnia probabilia, quia omnia apparetur vera, D. 1. N. 71. 72.

Quantum probable corum dicit à Nostro, D. 4. N. 70. ad 73.

Eorum errores, Ib.

Discrimen inter illos, & Doctores stantes pro simultanea probabilitate, D. 8. N. 164.

Vid. S. *August.*

Actus.

Non differunt essentialiter ex objecto, D. 4. N. 10.

Certitudo, evidentia, probabilitas, sunt in actu, & non nisi denominative in objecto, D. 4. N. 12.

An omnis actus materialis intentionalis huius prae reflectat? D. 4. N. 14.

Perfectio actus non est necessariò à motivo

Tom.I.

quod, sed à motivo *quo*, D. 4. N. 19. ad 22.

Diverso lumine applicatum ipsum motum *quod* diversos facit actus, Ib.

An actus materialiter malus esse possit supernaturalis? D. 6. N. 3.

Quid actus humanus? D. 6. N. 4.

Vid. *Honestas.*

Moralitas supponit libertatem, & soli actus liberi sunt libertate humani, Ib.

Quid moraliter bonus, seu honestus, quid moraliter malus, seu dishonestus? D. 6. N. 6.

Et si honestas, & dishonestas sit à sola cognitione, non tamen carum quantitas, D. 6. N. 4. ad 10. & 84.

Actus honestatur formaliter ab errore invincibili, D. 6. N. 25. ad 50. & N. 160. ad 170.

Actus non specificatur ab objecto, ut in re, sed ut in mente, D. 6. N. 28.

Actus boni proprietates ex D. Thom. D. 6. N. 40.

Ad actum malum inculpabiliter bonum concurrit Deus per se, & cum suā gratiā, D. 6. N. 54. ad 64.

An actus sequens dictamen falsum sit quæ honestus, ac sequens ad verum? D. 6. N. 67.

Cur diligens objecti, cui Deus assentitur, sit falsus: volitus veri objecti a Deo vetiti sit ex errore bona? D. 6. N. 88.

An actus supernaturalis possit a Deo vetari? D. 6. N. 90.

Cur detecto errore complacere nequam de malo putato bono? D. 6. N. 92. 163.

An idem actus esse queat meritorius, & demeritorius? D. 6. N. 119.

Idem actus esse potest logicè falsus, & praticè verus, Ib.

An actus supernaturalis esse possit. intrinsecè honestus, & extrinsecè dishonestus, Ibid.

Mm iiiij

Cur

- Cur actus malus errore detecto excusat? D. 6. N. 165.
 An actus supernaturalis regulari possit à iudicio fallo? D. 6. N. 173.
 An ut sit meritorius, ordinandus à charitate in Deum? D. 7. N. 30.
 An actus externus aquat novam bonitatem interno? D. 7. N. 145. ad 149.
 Nulla paritas actus externi, D. 7. N. 260.
 Deus non vetat actum externum, præcicum ab interno. Et cur, et si sit purè materialiter malus, in proprie peccatum? D. 7. N. 264. 266. 318.
 Potest actus recipere denominationem a causa, D. 7. N. 327.
 Actus somniantis sunt boni, vel mali à causa, D. 7. N. 333.
 Eadem libertas necessaria ad meritum, & demeritum, et si plus ad illud, quam ad hoc requiratur, Ibid.
 Volatio furti, & furtum, unum peccatum, D. 7. N. 344.
 Nulla illatio ab objecto ad actum, nec actus sunt ut objecta, D. 8. N. 154. 158.
 Natura moralis actuum est a cognitione: non natura physica, D. 8. N. 284.
 An actus naturalis ferti possit in objectum supernaturale? D. 9. N. 78.
 Vid. *Conscientia, Error, Honestas, Ignorantia.*
- Advertentia.*
- Quid actualis, & expressa; quid virtualis, & interpretativa? D. 7. N. 28. ad 37.
 Virtualis fundatur in actuали, D. 7. N. 32.
 Non est pura non retractatio actualis præterite, D. 7. N. 33.
 Virtualis per me est ipsa actualis, sed insensibilis, D. 7. N. 36.
 Quæstio, quæ advertentia sit necessaria ad peccatum, multum habet de voce, D. 7. N. 49. 50. 59. 226.
 Per plenam, & expressiam non venit iudicium evidens de peccato, sed fatis scrupulus non contemptus prudenter, D. 7. N. 49. 52.
 Aliqua est necessaria ad mortale, D. 7. N. 59. 226.
 An necessaria advertentia, ut poena incurritur? D. 7. N. 189.
 Tota difficultas est combinare peccata ignorantie cum advertentiæ peccati, D. 7. N. 227.
 Vid. *Ignorantia.* Vid. *Peccatum.*
- Aequalitas.*
- Arithmetica, & Geometrica quid? D. 9. N. 51.
 Alexander VII. & VIII.
 Vid. *Damnata, Decreta, Papa.*
- S. Anselmus.*
 Quid dicat de Hæreticis abutentibus Divo Augustino? D. 1. N. 10.
 Ait, male intellecta præbere occasionem errandi, Ibid.
 Defendit Divum Aug. D. 5. N. 105.
 Monet opus esse magnâ vigilantiâ in SS. PP. intelligentiâ, Ibid.
- Anti-Christus.*
 Cur ejus ministri peccaturi? D. 6. N. 63.
- Anti-Probabilis.*
 In quo differant à Janenitæ, D. 4. N. 2. 3.
 Quam discordes inter se, D. 4. N. 4.
 Unde in illis exclamationes? D. 4. N. 25. 27. & D. 8. N. 166.
 Supponunt in Probabilis, quod negant, D. 4. N. 54.
 Ut utrum minus probabilis negant, novam cudent definitionem, D. 4. N. 57. Plura confundunt, D. 4. N. 59. & D. 8. N. 39. ad 47.
 Aiant, quod licet Atheismus, & omnis laxitas, D. 4. N. 54.
 Imponunt nobis, quod afteramus legem in Deo sequendi vel verum, vel falsum, D. 6. N. 188.
 Ipsim met horrendis pugnant in nos exemplis, quibus Janenitæ in Catholicos, D. 7. N. 170. 180. 189.
 Abiuria sunt ex ipsa hypothesi, Ibid.
 Aiant nos docere, quod apprehensione peccati non sit fatis ad peccatum, sed necessarium iudicium evidens, D. 7. N. 179.
 Faciles in injurias, & exclamationes, D. 8. N. 166.
- Antiqui.*
 M. Bannez ait, Antiquos honorandos, Juvenes audiendos, D. 1. N. 74.
 Sepe oppositam propriæ vocarunt Probabilis, D. 1. N. 118. 120.
 Vix duro verbo usi, D. 1. N. 119.
 Vix aliquis eorum dubitavit de licto uero, D. 4. N. 1.
 An sumpserint Probabile pro Probabiliori? D. 4. N. 79. 81. 108.
- S. Antonius.*
 Salutare ejusdem monitum, D. 1. N. 121.
 Ait, quod inter duram, & benignam circa precepta sententiam, benigna sit præferenda, D. 4. N. 5.
 Ait, quod ignorantia legis inter DD. controversa non sit ignorantia vincibilis, D. 5. N. 159.
- Aristoteles.*
 Multa falsa probabilita veris, D. 1. N. 55. & D. 5. N. 6.
 Senitus cognoscere se sentire, D. 4. N. 15.
- Verita-*

INDEX RERUM.

411

- Veritatem figuraler ostendendam, D. 4.
N. 20.
Homines tenacius adhærere fictis rumori-
bus, quām Sapientes certissimis veritati-
bus, D. 4.N.83.
Probabile extrinsecē pē Aristot. D. 4.N.
84.95.
Non definit Probabile, D. 4.N. 100. ad
120.
Ait, quōd sit finis cognitionis specu-
lativæ; opus practicæ, D.4.N.124.
Ait precipuum Prudentiæ actum precipue-
re, Ib.
Ait primum in quolibet genere esse mensu-
ram ceterorum, D.5.N.21.
Ait omnem pravum ignorare, quæ agere
oportet, & quod omnis peccans sit igno-
rans, D.5.N.103.
Ait curvum in oppositum inclinandum, ut
medium aequalitatem, D.5.N.106.
Ait prima scientiarum principia inventu fa-
cilia, D.5.N.123.
Quid juxta illum latit, ut honeste opere-
mur? & quid contunens per se, & per ac-
cidens? D.6.N.33.
Ait, quod bona voluntas à Prudentiâ regule-
tur, D.6.N.157.
Quid Prudentia juxta illum? D. 6. N.187.
Ait furantem, ut adulteretur, magis esse
adulterum, quām furem, D. 7. N.277.
Ait, quod felix a misero per vitę dimidium
non differat, D.8.N.321.
Ait, nos numquam debere esse verecundio-
res, quām cum de Dijs loquimur, D. 8.
N.119.
Ait præstantiorem esse cognitionem proba-
bilem de re summā, quam evidentem de
infimā, Ib. & N.504.505.
Negat quod opinari sit nobis liberum, aſſe-
rit, quod imaginari, D. 8. N. 245.265.
588.601.
Ait intellectum dubium esse quasi hominem
pedibus ligatum, D. 8. N.430.434.
Ait verum, & verosimile ejutdem facultatis,
D.8.N.452.505.523.
Ait, quod solvere dubium non sit Ignoran-
tis, D.8.N.476.
Ait quod dubium sit nodus, D. 8.N. 553.
568.
- Ars.*
- Prima Artium axioma inventu facilia, D.
5. N.123.
Practicum Artium dictamen esse potest lo-
gicē falsum, D.6.N.135.
- Aſſentias,*
- Et difensus, etiam ex diversis motivis, si-
mul repugnant, D.4.N.18.& D. 8.N.7.
193
- Vid. *Contradicitoria, Intellectus, Logica.*
S. Augustinus.
Mirabilis ejus modestia: & quid à suis Le-
ctōnibus exigat? D.2.N.4.5. & D.5. N.
185.
Damnatūr, quōd sit de fide, quidquid S.
August. dixit, D.2.N.4.& D.3.N.8.
Ejus libri a Synodo V. & Gelatio approba-
ti, D.2.N.36.
Ejus dictum: errare potero; hæreticus non
ero, D.3.N.1.
Ejus opinio circa Infantes cum solo Orig-
inali morientes, D.3.N.4. & D.5.N.107.
Aliquas suas opiniones retractavit, D. 3.
N.6.
Exculat S. Cyprianum, Ib.
Vult nulli libro, exceptis Canonicis, esse
tenaciter standum, D. 3. N.8.
Jansenio ex diametro opponitur, D.4. N.1.
Refert, & rejicit errores Academicorum,
D.4.N.71.
Præclarum ejus dictum de invincibili igno-
rantia, D. 5.N.41.
Laudatur ab Hæreticis, D.5.N.43.
Acute explicat, qualiter pena peccati sit im-
proprius peccatum, Ib.
Peccatum propriè tale vocat culpam, non
ita impropriè tale, D. 5. N.92.ad 95.
Ait opus contra legem ignorantiam non esse
culpam, etiā fit peccatum, D.5.N.95.
Exponit libertatem facti, & libertatem pec-
cati, Ibid.& D.7.N.301.
Convincit Pelagium negantem, ignorantiam
esse peccatum, D.5.N.100. 101.
Janstenistæ abutuntur Divo Augustin. D. 5.
N. 105.
Cur Retractionum Librum ediderit? Ib.
Ante Pelagi errores nimis extulit liberta-
tem, Ibid.
Tuetur invincibilem in Fide ignorantiam,
D.5.N.135.& D.6.N.60.
Ait Deum jubere quod nobis, non quod si-
bi prodeit, D.5.N.170.
Faretur se plura nescire, ut contempnatur,
D.5.N.187.
Ait magnum compendium, & nullum la-
borem stare Authoritati, & suadet pleris-
que, ut illi stent, D. 5.N.188.
Dat Deo gratias, quod cum non fecerit
avem, D. 6.N.27.
Rationis lumen vocat Nobile Jūdicatorium,
D.6.N.37.
Tuetur invincibilem juris naturæ igno-
rantiam, D. 6.N.60.
Ait, quod ubi nulla advertentia, nulla cul-
pa, D.7.N.65.
Sæpe Divo Hieron. contradicit, D. 8.N.
45.

Refert

B

Basis.

E Jus opiniones. Plures favebant legi, D. 4. N. 75.

Exigit ad honestam operationem judicium logicè verum, D. 5. N. 26. 29.

Negat errorem invincibilem excusare, D. 5. N. 41.

Oc̄tōginta illius opiniones damnatae, D. 5. N. 49.

Negat, quod invincibilis juris naturæ error excusat: & affirmat, quod invincibilis juris Divini, & humani error excusat, D. 5. N. 74.

Objicit nobis Pelagianismum, D. 5. N. 113.

Rejicio tres ejus damnatas, D. 6. N. 67. & D. 7. N. 81.

Negat possibilem statum puræ Naturæ, D. 8. N. 85. Vid. *Hæretici, Janfenus, Baptismus.*

Non valet sub hac formâ: In nomine Genitoris, Geniti, & Procedentis ab utroque, D. 4. N. 126.

Filiij Hæreticorum non sunt rebaptizandi, Ibid.

M. Vincentius Baro.

Negat esse de fide gloriam omnium, qui Martyrologio Romano inserti sunt, D. 1. N. 26.

Negare videtur credendum fide Divinâ, quod Papæ circa ius naturale sanciunt, D. 1. N. 42.

Eius argumenta contra opinionis probabilis definitionem ab eo solvenda, D. 4. N. 54.

Minus requirit ad Probabile, quam nos, D. 4. N. 57.

Obtrudit nobis Academicismum, D. 4. N. 70.

Truncat textum Divi Augustin. D. 5. N. 104.

Ait Tutiorem minus probabilem esse semper veram præticè, D. 6. N. 106.

Ait Divum Thomam lecutum minus probabilem, de quantitate, D. 8. N. 31.

Ait juxta D. Thomam, & Thomistas venire per Probabile, quod omnem tollit oppositionem. Ostendo contrarium, D. 8. N. 41. 42.

Ait ex æquè probabilibus omnem esse prudenti assentiū indignam. Et quod ea sola sit digna, quæ infinitis probabilitatibus gradibus aliam excedit, D. 8. N. 61. 461.

Ait rationes contra fidem esse probabilissimas, fortissimas, & penè cogentes, D. 8. N. 62.

Ait assentiendum minus probabili, si tunc sit. D. 8. N. 240.

Ait

Authores, Authoritas.
Est præcipuum in quæstione facti argumentum, D. 1. N. 28.

Ex quo confletur Authoritas, D. 1. N. 65.
Qualiter tollatur, D. 1. N. 80. 81.

Authores contra improbabilis, quomodo latrare debent, D. 1. N. 119.

Non fatis quilibet Author, immò nec plures, D. 1. N. 139.

Authoribus plura falsa tæpe tribuuntur, D. 3. N. 9.

Authores, qui faciunt opinionem probabilem, D. 4. N. 36.

Quibus standum, D. 4. N. 88. 92. 121.

Gravitas Authoris unde sumatur, D. 4. N. 90.

Credere Authoritati magnum cōpendium, & nullus labor, D. 5. N. 188.

Plerique standum authoritati, lb.

Quām injuriosum sit argumentum. Contradicentium nulla Authoritas, D. 8. N. 44. ad 75. 115. ad 125. 489. ad 494. 536. ad 546.

Authoritates oppositæ semper diversæ, D. 8. N. 330. ad 335.

Authoritas unius Sancti non eliditur per æqualem, D. 8. N. 489. ad 494.

Ai centum contra centum faciant rem credibilem, D. 8. N. 557. 572. 577.

Qualiter Authores prudenter sibi contradicant? D. 8. N. 600.

Vid. *Theologi.*

Axiomata.
Multa falsa probabiliora veris, D. 1. N. 54. & D. 8. N. 468.

Non est melius contradicere, quām toti propositioni negationē preponere, D. 3. N. 84.

Omnis peccans ignorans, D. 5. N. 102.

Prima artium Axiomata inveniu facilia, D. 5. N. 123.

Nemo intendens malum operatur, D. 8. N. 273.

Ad pāca respicientes facile pronuntiant: & quisque judicat, ut affectus est, D. 8. N. 287.

Dubia in melius interpretanda, D. 8. N. 294.

Verum non ppontitur vero, D. 8. N. 325.

Ait quod si utraque eque probabilis sit pro officio, & honesto, qualibet licet, Ibid. Ejus argumenta, quod intellectus inter motiva aequalia non sit liber, D. 8. N. 430. ad 475.

Quod aequae probabilia se enervent, D. 8. N. 461 ad 464.

Quod assentiens minus probabili assentiatur magis falso, D. 8. N. 466. ad 475.

Eius contradictoria, D. 1. N. 26. & D. 8. N. 62. 240.

Eius laxitates. Negat esse de fide Martyres insertos Rom. Martyrologio sic in glor. D. 1. N. 26. Minus pie differit de Pontificum Decretis, D. 1. N. 42. Non damnat opinionem Janfennij, D. 5. N. 83. 99. Ait rationes contra fidem probabilissimas esse, D. 8. N. 62.

Eiusdem in aliis animositates, D. 8. N. 165. ad 168.

Rogo an tunc secutus sit tutius, aut probabilis, Ibid.

Bellum.

Ait dari posse ex utraque parte justum? D. 8. N. 155. 156.

Potest in incertis dari bellum utrumque formiter justum, D. 8. N. 587. 599.

Beneficium.

Cur minus dignus eligi non possit, possit quilibet ex aequae dignis? D. 8. N. 308.

S. Bernardus.

Opinio quid juxta illum? D. 4. N. 6.

Acutum ejus dictum circa ignorantiam, D. 7. N. 114.

Exponit ejus Textum: Quod tam peccet ponens malum putatum bonum, quam bonum putatum malum, D. 7. N. 303.

S. Bonaventura.

Doctores, qui non latrant, vocat pane in dignos, D. 1. N. 119. 120.

Christum D. appellat Lucis Librum, Ibid. Quod munus Prudentis? D. 1. N. 124.

Ait quod veritas tumorem mentis humiliat, D. 1. N. 125.

Negat licere Confessariis petere juramentum emendationis, D. 1. N. 137.

Negat omnem Infidelium actum esse peccatum, D. 4. N. 75.

Exponit Textum: Quod non est ex fide, Ibid.

Ait de D. Augustino abundantius inclinans ad extremum, plus dicens, & minus intelligi volens, D. 5. N. 107.

Rationem naturalem vocat Naturale Judgeatorum, D. 6. N. 37.

Exponit, qualiter conscientia in re falsa sit ethice recta, D. 6. N. 114.

Ait quod omne mortale actuale esse debeat voluntarium, D. 7. N. 58.

Ait, in nullo extingui conscientie tremorsum, D. 7. N. 137.

Alia ex D. Bonav. D. 7. N. 211.

Bonum.

An bono opponatur? D. 8. N. 525. Vid.

Volumas.

C

Card. Caietanus.

Quid sentiat de Papae autoritate circa naturaliter scibilia? D. 1. N. 52.

Merito laudatur a M. Cano, D. 3. N. 4. 7.

Celebre ejus dictum de D. Thomae modetia, D. 3. N. 15.

Centuit baptismum sub hac formâ validum Baptizo te in nomine Genitoris &c. D. 4. N. 126.

Ait falsa saepe plus movere, quam vera, D. 5. N. 4.

Ait Divum Thomam declinasse quasi in opinionem, quod Caeli sint animati, D. 5. N. 107.

Ait non tantum ignorantiam, sed puram inconsiderantiam ejus, quod quis fecire tenetur, excusare a mortali, D. 7. N. 62.

Ait dubium sine novâ ratione per solum velle deponi posse, D. 8. N. 554.

Quid lumen fidei juxta illum? D. 9. N. 92.

Calvinus.

Ad honestam operationem exigit judicium logicè verum, D. 5. N. 26.

Ait hominem cum bona intentione saepe labi, D. 7. N. 86.

Negat invincibilem ignorantiam excusare, D. 7. N. 96. Vid. *Heretici.*

Candidus Philaletrus.

Est Probabiliorista Coryphus. Ex eo omnes alij bibere, eo vix citato, D. 5. N. 3. 3.

Dicitur quod Probabilitatem a veritate, D. 5. N. 4. 5.

Ait simulatatem Probabilitatis non repugnare, D. 5. N. 4. & D. 8. N. 32.

Ait, quod quoties utraque est probabilis, neutra sit simpliciter talis, D. 8. N. 192.

194.

Supponit, quod Probabilistæ doceant, intellectum posse simul utriusque assentiri, Ibid.

Contradiciones, D. 8. N. 241. 242. 260.

Ait ex opinionibus non moralibus alterutram ex aequa probabilibus licere, D. 8. N. 242.

Negat, quod opinari sit liberum libertate Specificationis, D. 8. N. 246. ad 259.

Ait motiva aequalia se elidere: & quod sequens minus probabile sequatur magis falsum, D. 8. N. 254. ad 257.

Ait intellectum inter aequalia manere dubium, D. 8. N. 453.

M. Cano

M. Cano.

Laudat Caietanum etiam dum errat. Sapiens ejus dictum, D. 3. N. 4. 7.
Ait, non omnia, quae in SS. PP. leguntur, approbanda, D. 3. N. 5.

Canonizatio.

Et Beatificatio quid? An de Fide? Quale ejus objectum? D. 1. N. 25. 41. 44. 106.
Vid. *Pape infallibilitas.*

Caramuel.

Negat autoritatem improbabilizandi opiniones, D. 1. N. 52. lect. 3. per totam.
Acutum ejus dictum, D. 3. N. 31.
Quid ab Idiotâ præstandum, D. 5. N. 60.
Ei fidendum, dum de Jansenistis loquitur, D. 4. N. 1. & D. 7. N. 90.

Ait omnes assertiones probabiles esse modestes, D. 8. N. 13. ad 17.

Ait Anti-Probabilistas facillimos in injuriis.

Et quid de Fagnano? D. 8. N. 165. 167.

187.

Cardinales.

Pape judicium longè eminentius, D. 1. N. 77.

An eorum declarationes habeant vim legis;
& aliquando opposite inter se? D. 2. N. 33. ad 36.

Casuista.

Plures sunt graves in ordine ad id, quod præstant, etiæ sint puri Collectores, D. 4. N. 94.

Non quærendi malâ fide post culpam, D. 7. N. 161.

Vid. *Theologi.*

Celladei.

Negat plura apud omnes certa, D. 4. N. 8.

Negat opinionem esse judicium abolutum:
& ideo exponendum per videri, non per est, D. 4. N. 11. & D. 8. N. 14. ad 19.

Vult omnia contradictoria esse probabilia,
D. 4. N. 25.

Plura à Probabilistis negata in illis supponit, D. 4. N. 58.

Ait doctrinam ex ignorantia ordinariā veram, aut probabiliorē esse tutam, Ibid.
& D. 5. N. 40.

Ait sciri non posse, qui Doctor sit gravis, & fatus, qui non? D. 4. N. 84. ad 91.

Eius argumentum de ascensu, & descensu, nullum, D. 4. N. 91.

Probabilitatem conscientiae vocat Realem,
D. 4. N. 97.

Negat objecta necessaria esse probabilia, D. 4. N. 114.

Ait, omne opinabile esse probable, Ibid.
Confundit conscientię probabilitatem cum vero, D. 5. N. 1. ad 12.

Negat dari invincibilem ignorantiam. Si tam datur, excusat: & in quo differat à Jansenio? D. 5. N. 28.

Ait quod sola doctrina coram Deo vera sit morum regula: & quod certitudo, si falsa sit, non excusat, D. 5. N. 28. 67. & D. 6. N. 99.

Ait omnem ignorantiam esse penam aliquius peccati personalis, D. 5. N. 28.

Ait nil prudentius, quam fidere viro gravi: & inventa authoritate ei standum, D. 5. N. 39. ad 69.

Omnem ignorantiam frequentem ad personale ait invincibilem, Ibid.

Ait difficilimum esse formare judicium probable de ufo sufficientis diligentia. Cur? D. 5. N. 59. 152.

Vix uila inter eum, & Jansenium differunt, D. 5. N. 55. ad 78.

Negat errorem honestare actum, D. 5. N. 61. ad 68.

Junior admisit usum minus tutæ minus probabilis; senior negavit, D. 5. N. 68.

Si ita est, ei Juniori standum. Cur? Ibid.

Solá voce à Baio discrepat, D. 5. N. 72. 87. 88.

Ait veritates Morales inventu faciles, D. 5. N. 88.

Ait legem Dei, & Naturæ temper invenibilem, D. 5. N. 89.

Ait repugnare invincibilem juris naturæ ignorantiam, D. 5. N. 90. 137.

Et quod etiæ non cognoscatur, obliget illico, ac promulgatur. Et quod lex nec probabilibus, nec probabilioribus sciatur, D. 5. N. 110.

Ait quod probabilius errans, gravius erret.
Et quod maior probabilitas sit maior ignorantia, Ibid. & D. 8. N. 113.

Est Probabilista, dum aferit, satis esse ad ritè operandum probable judicium de ufo idonea diligenter, D. 5. N. 119.

Maxima ex dietiis absurdâ, Ibid.

Ait pro vero necessariâ simpliciter orationem &c. D. 5. N. 120. ad 131.

Ait quod qui suas rationes putat probabiles, erret invincibiliter, D. 5. N. 136.

Eius mens circa possibilitem ignorantiae invincibilis, D. 5. N. 136. ad 144.

Velit, nolit, tueretur Probabilitatem, D. 5. N. 138.

Ait puerile quæsum: quod si quis fecisset, quod in se fuit, & moreretur, antequam instrueretur? subdit, Non moriturum, D. 5. N. 141.

Ait ignorantiam invincibilem co solùm tempore durare, quo facimus, quod in nobis est, D. 5. N. 143.

Impug-

INDEX RERUM.

415

- Impugnat Janenium, eo quia nulla est differentia post legis promulgationem, inter legem naturalem, & positivam, D. 5. N. 144.
- Ait sibi probabilius nullam dari legis naturae invincibilem ignorantiam, D. 5. N. 145. ad 148.
- Ait ex P. Suarez, quod obligatio faciendo importet obligationem querendi, D. 5. N. 146.
- Ait confitare ignorantias esse vincibles, quia Ecclesia, & Confessarij eas puniunt, D. 5. N. 149.
- Ait hanc rationem esse peremptoriam: Vel Deum non satis promulgasse legem, vel nostram culpam, quod non scimus, D. 5. N. 149.
- Minutus Confessoribus supponentibus ignorantias invincibilis, D. 5. N. 150.
- Quærat quandiu ignorantia sit invincibilis? Ait Deus scit, D. 5. N. 151.
- Dat varias pro diligentia regulas, D. 5. N. 152.
- Rejici omnia de omnis legis invenibilitate, D. 5. N. 154. ad 188.
- Eximiu laudat D. Thomam, & tamen ab eo recedit, D. 5. N. 155.
- Ignorantiam infinitam Probabilitati ait invincibilem, D. 5. N. 158.
- Ait quod mentira diligentia taxari nequeat, D. 5. N. 178.
- Multiplicat horrenda exempla, & exclamations, ut probet, quod error invincibilis non honestet actum, D. 6. N. 51. ad 61.
- Negat actus in re malos esse materialiter malos, D. 6. N. 92.
- Negat conscientiam sine culpâ falsam, esse posse morum regulam, D. 6. N. 99.
- Difcedit à plerisque Anti-Probabilitatis, Ibid. Si solum verum est Regula, nulla datur Regula, D. 6. N. 99. ad 110.
- Ait peccari, quin advertatur, quia peccatur ex ignorantia, D. 7. Iecl. 5. per totam.
- Ait actum externum sine nova libertate addere malitiam interno, D. 7. N. 37.
- Ait conversionem ad Deum esse necessariam, ut ignorantia tollatur, D. 7. N. 54. 55.
- Ait ignorantiam, quæ vinci potuit, et si nunc vinci nequeat, esse vincibilem, D. 7. N. 60. ad 66.
- Nulla inter eum, & Jansenium quoad instantes praesens differentia, D. 7. N. 77. ad 87. & N. 251. ad 255.
- Egregie probat ignorantias fuisse à Deo videntas, D. 7. N. 177.
- Ait quod nostra opinio, Nemo peccat, quin cognoscat se peccare, sit scandalorum origo, Ibid.
- Trahit horrenda exempla: & ait per se notum, quod ignoranter peccans, non peccet scienter, D. 7. N. 178.
- Tandem nostram sententiam dicit esse omnium, D. 7. N. 184.
- Nostra sententia minus excusat peccata, quam illius, D. 7. N. 195. ad 198.
- Ait sciri non posse, quæ advertentia sit pro peccato ignorantiae necessaria, quia Deus vult nos humiles, D. 7. N. 209.
- Defruit, non unit hæc duo principia: Dantur peccata ignorantiae: Ad peccatum aliqua advertentia necessaria, D. 7. N. 212. 226. ad 230.
- Negat se incurrere Janenismum, D. 7. N. 253.
- Ait vincibilem ignorantiam per confessionem fieri invincibilem, D. 7. N. 259. 269. ad 274.
- Objicit nobis Pelagianismum, D. 7. N. 274. ad 280.
- Discrimen inter illum, & nos, D. 7. N. 278.
- Ait, quod Probabilitas conscientiae, & veritas sint idem, D. 8. N. 4.
- Ait, quod opinans nil abolutè affirmet, aut neget, sed sibi videri, D. 8. N. 14.
- Ait questionem de licito usu esse de subiecto non supponente, D. 8. N. 29.
- Ait ex opinionibus speculativis quamlibet æquæ probabilem licere, D. 8. N. 56.
- Ait, quod alterutrius Doctoris ratio sit tantum gravis ex ignorantia, D. 8. N. 66. ad 72.
- Omnia ejus argumenta contra simultaneam Probabilitatem reducuntur ad hoc, Probabilitas est veritas; implicat simultanea Probabilitas, ergo & veritas, D. 8. N. 70. 88.
- Ait plus requiri ad Probabile conscientiae, quam ut quis sine peccato operetur, D. 8. N. 78.
- Obscurissimus ejus de formâ syllogismus clare proponi potest, D. 8. N. 128.
- Ait, quod lis de veritate erit multa, si utraque est probabilis, D. 8. N. 144.
- Ait evidens, quod Probabilitas conscientiae non conveniat utriusque extremo, et si alia possit, D. 8. N. 171.
- Ostendo syllogismos P. Moyæ non carere formâ, D. 8. N. 174. ad 191.
- Ait repugnare, ut intellectus assentiatur minus probabili, D. 8. N. 243.
- Ait errorem esse malum intellectus, D. 2. N. 298.
- Negat, quod dubitare sit nobis liberum, & dubium solvere, D. 8. N. 548.
- Ait dubium solvi per verum, vel in re, vel putativè tale, D. 8. N. 553.

Negat

Negat quod centum contra centum faciant rem opinabilem, D. 8. N. 557.
 Negat dubium solvi per eque, & minus probabile, D. 8. 557. ad 577.
 Nemo, quos pro se citat, illi favet, D. 8. N. 569. 575.
 Mirabili dicit de dubio negativo, D. 8. N. 571.
 Ait neminem experiri hunc actum: Credo hoc, et si oppositum sit mihi æquæ, aut magis probabile, D. 8. N. 581.
 Ait, quod æqualis ratio idem sit, ac nulla, D. 8. N. 583.
 Ait intellectum moveri non posse, cum utrumque sit eadem ipses veri, ac falsi, D. 8. N. 584.
 Ait voluntatem inter bona æqualia esse immobilem, D. 8. N. 585.
 Quia nullum datur cur objectivum, Ibid.
 Et quia liceret omni momento mutare opinionem, D. 8. N. 586.
 Et quia daretur bellum utrumque justum, D. 8. N. 587.
 Et quia prudenter affirmanti nemo prudenter contradicit, Ibid.
 Ait Mysteria fidei esse evidenter vera, D. 9. per totam.
 Confundit moralem certitudinem, quam damus, cum morali evidentiæ, quam negamus, D. 9. N. 49.
 Ejus argumenta, D. 9. N. 56. 57.
 Aliqua contradictione Celladei, D. 5. N. 10.
 28. 67. 117. 122. 176. 174. ad 188. & D. 6.
 N. 42. 43. & D. 7. N. 184. 188. 229. 230.
 & D. 8. N. 75. 76. & alibi.
Censura.
 Theologica unde sumatur, D. 1. N. 34. &
 D. 3. N. 11.
 Perpendenda censura. Expono, D. 1. N.
 62. 93. 103. & D. 3. à N. 12. ad 17.
 Ex censuris aliquæ non nisi in externas, aliæ etiam in internas opiniones cadunt,
 D. 2. N. 34. 79.
 Censura Theologica supponit falsitatem, D.
 2. N. 113.
 An Improbabilitas sit censura Theologica?
 D. 2. N. 130. & D. 3. N. 30.
 Censura, nisi aliud exprimatur, cadit in formam opinionem, D. 3. N. 1.
 Censura, quibus Pape utuntur, D. 3. N.
 10. ad 17.
 Quæ opinio digna sit censuræ Theologica?
 D. 3. N. 11.
 Quæ omnium censurarum maior, minor,
 maxima? D. 3. N. 17.
 Cenfurandi facilitas insipientiæ indicium, D.
 3. N. 63.
 An error invincibilis excusat à censuræ in-

curia, D. 3. N. 75. & D. 5. N. 132. &
 D. 7. N. 189.

Probabilitas lata est pura immunitas opinionis à censurâ, D. 8. N. 207.

Vid. *Dannata*, *Decreta*, *Excommunicatio*, *Opinio*, *Papa*.

Ceritudo.

Unius partis non fiat cum probabilitate op-

positæ, D. 1. N. 83. 138. & D. 8. N. 23. 24.

Eit in actu, non in objecto, D. 4. N. 12.

Quid certitudo intellectualis, quid affectiva?

D. 8. N. 406. 407.

Ea est Catholicorum: hec Hæreticorum, Ibid.

Quid absolute, quid respectivæ? D. 9. N. 8. 9.

Moralis est diversa pro differentia materie,

& pro arbitrio Prudentum: & quod um-

iatis ad illam, non alteri, Ibid. & N. 25.

Sæpe non nisi unius testimonio nititur, D. 9.

N. 10.

Certitudo moralis satis est, ut lex obliget,

D. 9. N. 17.

Certitudo moralis non excludit nisi pru-

dentem oppositi formidinem: Evidentia

moralis etiam imprudentem tollit, D. 9. N.

20. ad 26. 36.

Certitudo moralis qui differat à Probabil-

itate? D. 9. N. 25. 28.

Certitudo comparata ratione evidentiæ, est

evidentia; comparata ratione unicæ ex-

cludente prudentem, non stultam opposi-

ti formidinem, est certitudo, D. 9. N. 90.

Charitas.

Non est Spiritus Sanctus, sed qualitas infusa,

D. 3. N. 9.

Veniale minuit dispositivæ charitatem, ibid.

Christus D.

An mortis tépore carcerit visione, D. 3. N. 4.

An cognitus à crucifixoribus ut Deus, D.

7. N. 118.

Utraque opinio affirmans, & negans Chri-

stum D. Adâ non peccante venturum, di-

citur a Sixto V. pietati, Fidei, rationi

confona, D. 8. N. 46.

S. Chrysostomus.

Ait neminem ignoranter peccare, D. 5. N. 44.

Concilia.

Generalia habent à Papa infallibilitatem;

non econtra, D. 1. N. 31. 32. 100.

Plerique errores extra Conciliū damnati, Ibid.

Aliud est damnari à Concilio; aliud in Con-

cilio, D. 1. N. 32.

Vid. *Hereses*, *Papa*.

Concretum.

Doctrina concretorum difficultas, D. 1. N. 58.

Quid concretum specificativè, quid redu-

plicativè? D. 1. N. 63. ad 69. 85.

Forma est semper intrinseca concreto; non

verò semper subiecto denominato, D. 1.

N. 86.

Confessio.

INDEX RERVM.

417

Confesso, Confessor.

Plura de Confessione, Approbatione, Juris-

dictione, D. 1. N. 122. ad 126.

Confessio sine Episcopi approbatione inva-

lida, D. 1. N. 123.

Quid Approbatio; quid Jurisdictio? Ib.

Omnis, et si Magistri, egerit approbari, D. 1.

N. 124.

Confessores idiotae omnia absolvunt, Ib.

In ordine ad proximam perinde est, quod Jus ab solvendi sit immediate a Deo, sive ab

homine, D. 1. N. 126.

Maior exigenda idoneitas in Confessariis,

quam in Ordinandis, D. 1. N. 137.

S. Bonav. negat licere Confessariis petere ju-

ramentum emendationis a presentibus,

Ibid.

Potest Episcopus petere juramentum a Con-

fessariis de non sequenda hac, aut illa

opinione, a se damnata ut improbabili,

Ibid.

Episcopus non potest Regularem a se exa-

minatum, & approbatum, iterum exami-

nare, D. 1. N. 142.

Semel confessus licet iterum confiteri, D. 3.

N. 2.

Remissio peccati unitur contritioni perfe-

cta, D. 3. N. 2.

Concilio mortalis, et si putet se contritum,

tenetur, si Confessor adiit, ante Eucharis-

tiam confiteri, D. 3. N. 3.

Absolutio nequit scripto dari, D. 3. N. 60. ad

63.

An absolutio absensis declarata sit invalida a

Papâ? D. 3. N. 60. 63.

An circumstantiae pure aggravantes confi-

tentia? D. 4. N. 108. 110.

Ad cratinam confessionem non satis dolor

anni clapsi, D. 7. N. 94.

Rejicio singularem opinionem de modico

aptorum Confessorum numero, D. 7. N.

117. 119.

Aliud est Confessor, aliud Director anima-

rum selecte sanctitatis, D. 7. N. 119.

An ignorantia per confessionem fiat invincibilis? D. 7. N. 269. ad 275.

Cur non tantum voluntio, sed furtum confi-

endum? D. 7. N. 343.

Congregations.

Omnis, etiam Inquisitionis Generalis, est

subjecta Papa, D. 1. N. 77. 79.

Nulli convenit infallibilitas, D. 2. N. 3.

Romanæ quo? D. 2. N. 34.

An habeant viri ferendi leges? &c; cur

Congregatio Tridentini non habeat? Ib.

Conscientia.

Cur plures stricte damnatae? D. 2. N.

125.

Tom. I.

S. Hieronymus bellè vocat rationem natu-

ralem Uxorem adolescentiae, D. 3. N.

46.

Contra certum nil probabile, D. 4. N.

50.

An veritas, & conscientia rectitudo idem?

D. 5. N. 13. ad 33.

Quid conscientia? quid Synderesis? D. 5.

N. 14. 15.

Præcipui conscientiae actus, & munera,

Ibid.

Quid speculativæ vera, & falsa; quid practi-

cæ vera, & falsa? D. 5. N. 16.

Idem est conscientia specularivæ vera, ac

specularivæ recta; practicæ vera, ac practi-

cæ recta, D. 5. N. 19.

Vltimum conscientiae dictamen est proxima-

ta, & formalis morum regula: & unde

illud sumat rectitudinem? D. 5. N. 20.

ad 25. & D. 6. N. 7. 83. 99. 214.

215.

Aliqua conscientia recta semper est necessaria, D. 5. N. 25.

Conscientia ligatur a sola cognitione legis,

D. 5. N. 32.

Expediens, ut in conscientia dentur prin-

cipia directa, & reflexa, D. 6. N. 13. 15.

Eorum objecta, D. 6. N. 14.

Cur dictamen falsum saepe fit regula? D. 6.

N. 35.

Datur lex obligans illud sequi, Ibid.

Conscientia inculpabiliter crux est ortho-

cæ recta, & vera, D. 6. N. 53. 68. ad 92.

162.

Est moraliter bona, materialiter mala, D. 6.

N. 68.

Nulla repugnativa, quod idem actus sit ma-

terialiter difformis legi directæ & mora-

liter conformis reflexæ, D. 6. N. 176.

Neutiquam affumenda leges reflexæ evi-

denter falsæ, D. 6. N. 80.

Conscientia eo genere, quo est falsa, nequit

esse rectas potest alio, D. 6. N. 94. 106. &

à N. 116. ad 120.

S. Thomas acutè exponit errorem conscientiæ, D. 6. N. 114.

Conclusio syllogismi est ultimum dicta-

men, D. 6. N. 176.

Quid conscientia perdita, quid delicata? D.

7. N. 161.

Ad operandum satis reflexum de Probabilis-

tate judicium, D. 8. N. 606. ad 610. 14.

Vid. Ignorantia.

Conscientia Vincibilis, & Invincibilis.

Vid. Conscientia.

Si invincibiliter falsæ standum non est, nec

veræ, D. 5. N. 78.

Nn

Leges

- Leges Dei, & Syndecesis directe sunt per se intentae: reflexæ ex hypothesi erroris, D. 6. N. 16.
- Expono qualiter leges reflexæ esse debeant, ne ulla detur indecentia, D. 6. N. 17. ad 33. 54. 56.
- Nulla inter legem directam, & reflexam oppositio ob diversa objecta, D. 6. N. 24. 59. 126. 127.
- Cur Deus dederit pro regulâ dictamen? D. 6. N. 33. 100.
- Tenemur sequi dictamen erroneum. Aliqui judicant hoc esse de fide, D. 6. N. 34. ad 37. 148.
- Invincibiliter falsa est ethicè recta, D. 6. N. 53. 83. 107. 111. ad 114.
- Voluntati mentiendi, dato dictamine invincibiliter falso, est tantum materialiter, non moraliter disformis, D. 6. N. 72.
- Qualiter sub eo operans cognoscat leges reflexas? D. 6. N. 82.
- Prima objectiva remota honestatis regula sunt leges; proxima formalis est dictamen, D. 6. N. 87. 166.
- Non omnis conscientia logicè recta est ethicè recta; nec omnis logicè falsa est ethicè falsa, D. 6. N. 94.
- Veritas practica latet ad conscientiam, D. 6. N. 104. ad 108.
- Potest conscientia simul esse practicè vera, & logicè falsa, D. 6. N. 104. 108. 117. 118.
- Talis est conscientia temeraria, Ibid.
- Dictamen conscientie est regula formalis proponens objectivam: & quasi conclusio, D. 6. N. 110. ad 114. 213.
- Eius præmissæ, Ibid.
- Quando leges directæ, quando reflexæ sint objectiva regula morum, D. 6. N. 122. 202. 217.
- Principia reflexa sunt logicè, & practicè vera, D. 6. N. 123. 130.
- Dictamen erroneum est tantum practicè verum, D. 6. N. 125.
- Regulæ, quibus conscientia inculpabiliter falsa conformatur, D. 6. N. 142. ad 145.
- Vltimum dictamen, non lex Dei, ut est in re, est proxima formalis regula, cui standum, D. 6. N. 149.
- Conscientia est potest, vel formaliter vel præsuppositivè falsa, D. 6. N. 155.
- Invincibiliter falsa non est regula actionis materialiter, sed formaliter honestæ, D. 6. N. 156.
- Vt argumenta solvantur, non est necesse, ut dentur in Deo leges reflexæ, satis ut à nobis dari concipientur, D. 6. N. 181. 204. 205.
- Conscientia falla obligat, quatenus videtur vera, D. 6. N. 182. 188. 235.
- Vid. Lex.
- Lex Dei est regula objectiva: dictamen est formalis proxima, D. 6. N. 186.
- Culpabilitate falsa deponenda, si non deponatur, sequenda. Et magis peccat cum non sequens, cum non deposita; quam cum non deponens, et si uterque peccet, D. 6. N. 189. 194. 221. 245. ad 250. & D. 7. N. 199. 217. ad 224. 240. ad 245.
- Conscientia non errat circa legem reflexam, sed circa directam, quam in Deo falso supponit, D. 6. N. 215.
- Vt conscientia à TT. dividitur in logicè veram, & falsam; ita duplex statutur lex, D. 6. N. 236.
- Satis mihi est tueri in Deo legem sequendi semper rectam, ut est in mente, D. 6. N. 236. ad 242.
- Abitura illata ab Adversariis sunt ex ipsa hypothefis absurditate, D. 6. N. 254. ad 257.
- Quomodo dentur peccata ignorantia, si cum advertentiæ peccatur? D. 7. N. 40.
- Vid. Peccatum.
- Remorvis intellectus in nullo, et si perditissimo, extinguitur, D. 7. N. 137.
- Conscientia nequit sine advertentiæ errare vincibiliter, D. 7. N. 143.
- Regula pro deponendâ vincibili erronea, D. 7. N. 159.
- Opinio negans advertentiæ necessitatem est, quæ excusat peccata, non nostra, D. 7. N. 195. ad 199.
- Est de fide juxta plures, quod parentum sit conscientiae culpabili falsæ, D. 7. N. 199.
- An culpabiliter erronea obliget unicè, ne contra illam operer, an ut juxta illam? D. 7. N. 217.
- Obligatio peccandi ex culpabiliter falsa est libera, nec eam habens necessitatem, est in damnatione, D. 7. N. 220. ad 224.
- Ex hoc, quod eam tenet sequi, cum non deposita, non sequitur peccari sine advertentiæ, D. 7. N. 225.
- Lex eam sequendi est, nisi deponatur, D. 7. N. 231.
- Magna differentia inter vincibiliter, & invincibiliter erroneam: et si utriusque parentum, D. 7. N. 239.
- Magis parentum ultimo dictamini culpabiliter

INDEX RERUM.

419

liter falso, quām remoto. Cur? D.7. N. 245.

An vinebilis sit, an dubia? D.7. N.248.

Laborans culpabili crōneā duplē in se cognoscit obligationem, D.7. N.248.

Non deponitur per hoc, quōd dictamen cognoscatur culpabile, Ib.

Directē suadendum, ut culpabiliter falsa deponatur, D.7. N.294. ad 298.

An licet fraudere sequelam conscientiā culpabiliter falso, D.7. N. 297. Vid. Error, Ignorantia.

Contradictria, Contraria.

Repugnat, ut neutrum ē contradictorijs sit verum, neutrum falso: & ut ambo sint simul vera, aut simul falsa, D.2.N.136.

Non repugnat, ut neutrum sit probabile, neutrum improbable: nec ut utrumque simul sit probabile, aut unum tantū sit probabile, aliud nec probabile, nec improbable, Ib.

Cur si una ex contradictorijs est incerta, & alia: si autem una est probabilis, non ideo alia est talis, D.4.N. 25.

Vid. Logica.

S. Cyprianus.

Sensit filios Hęreticorum rebaptizandos, D.3.N.6. & D.9. N.27.

D

Damnata.

Sub quā poenā ab Alexand. VII. & Innoc. XI. D.1. N.2.

Expono Damnatam ab Alex. *Populus non peccat, et si absque ullā causā, &c.* D. 1. N. 46.

Quid sit damnata in sentu Jansenij? D.1. N. 51.

Damnatio supponit opinionis damnabilitatem, D.1.N.79.

Damnata à Papā est improbabilis pro utroquo foro, D.1.N.84.

Ante damnationem fuit ex errore regula, D. 1. N.88.

Damnata est talis, qualis à Papā damnatur, D. 1. N.101.103. & D.2. N.76.

Nequit ab unā ad aliam censuram transfiri, D.1. N.103.

Qualiter negans, damnatam ut scandalosam, esse talem, aut putans esse veram, & eam practicans peccaret? D. 1. N. 104. 105. 107.

Pleraque erant prius improbables, D. 1. N.116.

Explano Damnatam ab Alexandro VII. Tom.I.

Qui confiterit Regulare &c. D. 1. N. 123.

Regulariter damnantur opinioneā à loco, personā &c. abstracte, D.1. N. 140.

Damnatur ab Alex. quōd quis possit sequi Augustinum non recipiendo ad Papam, D. 2. N.4. & D.3.N.9.

Damnata ab Urbano VIII. de duplice stipendio, D.2. N.19.71.72.74.

Damnata fuere in se malae, D.2.N.28.

Pleraque ex Damnatis ab Innoc. continent materiam juris naturalis, D.2. N.65.

Damnata circa jus humanum vetantur, quia scandalosa, Ib.

An damnata à Papā, quia scandalosa, sit eo ipso falsa? D.2. Sect. 3. per totam.

An omnis Damnata sit modalis? D.2. N. 83.

Damnata ex Cathedra sunt ex objecto scandalosa, D.2.N.92.

Cur fuerunt proscriptae potius ut scandalosae, quam ut falsa, D.2. N.93.

Scandalum est ab improbabilitate, Ib.

To tamquam importat esse revera scandalosa, D.2.N.94.

Omnis damnata ab Alexand. VII. & VIII. & Innoc. sunt modales, D.2. N. 99. 100.

Fuerunt Iuis Patronis speculativè, & praticè probabiliores, D.2. N. 101.

Aliquæ sunt mixtae probabilitatis, D. 2. N. 102.

Damnata à Papā fit reflexè, & directē improbable, D. 2. N. 103. 109. ad 113.

Satis ut damnata à Papā careat veritate, quam jaçebat, D.2. N.103.

Caret omni probabilitate, quam præferbat, D.2.N.105.

Est directē falsa, est improbable reflexè, est certò illicita, D.2. N.107.109.

Nulla damnata à Papā est ex ignorantia, sed ex se scandalosa, D.2. N. 111.

Cur Damnata ab alio Tribunalī non sint ex se falsae? D.2.N.113.

Papa vētāt, ne non damnatae censurentur: non vērō ne damnatae aliter censurentur, D.2.N.122.

Ideo proscriptae fuere, quia doccebantur ut Regulæ morum, D.2.N.128.

Quæ lequens ad damnatam sit falsa, quæ vera? D.2. N.134. ad 139.

Nullum dedecus in Authorēs Damnatarū, D.3.N. 1. ad 9.

Quæ opinio sit digna censurā Theologicā? D.3.N.11.

Non omnis Damnata continet materiam peccati gravis, D.3.N.20.

Nn ij Quę

INDEX R E V M.

420

- Quæ disputatio de Damnatis vetetur? D. 3. N. 21.
- Judicans Damnata licere, semper peccat mortaliter, D. 3. N. 22. ad 26.
- Eam practicans, non semper graviter peccat, D. 3. N. 27.
- Excommunicatio cadit in docentes, non in practicantes, D. 3. N. 28. 65.
- Innocentius addit præceptum, ne non damnatae centrifentur, Ib.
- Damnata ab Alex. VII. quod omnis opinio in libris Juniorum *impreſa sit probabilis*, &c. D. 3. N. 31.
- An aliqua non damnata posſit notari ut improbabilis? D. 3. N. 32.
- An aliqua ex Damnatis posſit in summâ necessitate practicari? D. 3. Sect. 3. per totam.
- Damnata à Clemente VIII. *de absoluzione absenſis*, D. 3. N. 40. 63.
- Numquam licet Damnata, ut jacet, D. 3. N. 50. ad 58.
- Damnata ab Innoc. de valore Sacramentali, D. 3. N. 57.
- Doctrina à Damnatarū Interpretibus benē tenenda, D. 3. N. 66.
- Digna, de hoc, Magist. Godoy advertentia, Ibid.
- Quid necesse ad hoc, ut Damnata sine culpā, & excommunicatione doceatur; & quid ut sine culpā practicetur? D. 3. N. 67. ad 72.
- Damnata potest multipliciter mutari, D. 3. N. 71.
- Defendens, Docens, Edens, Prædicans, subjacent excommunicationi, D. 3. N. 74.
- An qui doceret magis scandalosam, cam incurret, Ib.
- Damnata ab Innoc. *Licet filio &c.* D. 3. N. 73. 74.
- Magnum inter Damnatas discrimen, D. 3. N. 76. ad 96.
- Regula eas mutandi vix dari potest, Ib.
- Inductio Damnatarum, D. 3. N. 83. ad 95.
- Regulae pro scandalo tollendo, D. 3. N. 76. ad 96.
- Exponitur Damnata, *Licet occidere furem*, D. 3. N. 81. 85.
- Voluntas non potest facere &c.* D. 3. N. 82. & D. 8. N. 412.
- Causa iusta utendi &c.* D. 3. N. 85. 86.
- Licet minus probabilis de valore &c.* D. 3. N. 85.
- Satis est actum fidei &c.* D. 3. N. 90.
- Sententia docens licet abfolvi ab occultis fuit *vifa*, & *tolerata*, D. 3. N. 96. 97.
- Non licet Probabilissima*, D. 4. N. 3.
- Nulla Damnata est probabilis, D. 4. N. 45.
- Inter Damnatas aliquæ nimis rigidæ, aliquæ nimis laxæ, D. 4. N. 75.
- Damnata Calvini, Baij, & Jansenij, D. 5. N. 48. & D. 7. N. 81.
- Damnata ab Innoc. *Omnipotentia nobis subicitur*, D. 6. N. 177. 191. 299.
- Damnata, *Lex à sciente obſervari non potest*, D. 5. N. 184.
- Si Damnata uititur tempore prefenti, ejus opposita co uti debet, D. 7. N. 110.
- Damnata, *Affensus non potest &c.* D. 8. N. 409. D. 9. N. 41.
- Vid. *Decreta, Papa.*
- Decreta.*
- In quo convenient, & differant Decreta Alex. VII. & VIII. Innoc. XI. D. 1. N. 2. 4. 15. D. 3. N. 18.
- Necessestas ea exponendi, D. 1. N. 5. ad 9. D. 3. N. 40.
- Qui ea explanarunt? D. N. 13.
- Noſtra explicatio est merē probabilis, D. 1. N. 15.
- Vetatur disputatio ex fine impugnandi, Ib. & D. 3. N. 20.
- Decreta Clem. & Vrb. VIII. Alex. VII. & VIII. & Innoc. XI. sunt declarativa simul, & legislativa, D. 1. N. 90.
- An dicta decreta sint à Papâ, ut Capite totius Ecclesiæ? D. 2. à N. 4. & sequ.
- Aliqua non fuere in Hispaniâ promulgata, D. 2. N. 6.
- Summa absurdâ, si non sunt à Papâ, ut Papâ, D. 2. N. 6. ad 26.
- Opiniones in Inquisitione discussæ fuerunt; decretta tamen sunt ex Cathedrâ, D. 2. N. 15.
- Decretum Clement. VIII. vetans absolutiōnem absentis fuit ex Cathedrâ, D. 2. N. 26. 31.
- Alia decreta, quæ habentur ut ex Cathedrâ, Ibid.
- Discrimen inter decreta Clem. VIII. Alex. & Innoc. D. 2. N. 28.
- An ea decreta dicenda sint *Definitiones ex Cathedrâ?* D. 2. N. 31.
- Quid significant illa particulæ, *pro nomine, ut jacet, interea, tamquam?* D. 2. N. 32. 38. 62. & D. 3. N. 40. 61.
- An decretta circa libros sint Pontificia? D. 2. N. 37.
- Decreta Papæ alia sunt purè declarativa, alia purè legislativa, alia mixta, D. 2. N. 39. 49.
- Decreta Papæ ut declarativa, dummodo content, obligant etiam ubi non promulgata, D. 2. à N. 54. & sequ.

Aliter

INDEX RERUM.

421

- Aliter discurrendum de purè prohibitivis,
D. 2. N. 49.
- Quando decreta Papæ violentur, D. 3. Sect.
2. per totam.
- Gravius peccat, qui negat censuram esse ve-
ram, quam qui docet censuratum, D. 3.
N. 24.
- Decreta vetant docere sub excommunicati-
one, non prakticare, D. 3. N. 28.
- Innocentius vetat, ne dubia inter TT. opini-
ones censurentur, D. 3. N. 29.
- Decretum B. Pij V. de Monialibus, D. 3.
N. 41.
- A nullo decreto Papæ Legislativo simul, &
Declarativo, fieri potest exemptio, A pu-
re Legislativo potest, D. 3. N. 53. V. *Papa*.
- Discrimen inter decreta declarativa, & leges
Papæ vetantes indifferens, D. 3. N. 61.
Vid. *Damnata, Papa.*
- Deipara.*
- Quid Papa vetet circa minus piam? D. 1.
N. 62. 83. D. 2. N. 130.
- Non vetatur ut improbabilis, ib.
- Magis pia est hodie moraliter certa, D. 1. N.
83. D. 2. N. 32. 130. D. 8. N. 64. 365. ad
385.
- DD. tuentes minus piam esse improbabilem,
D. 2. N. 130. D. 8. N. 64. 386.
- An licet opinari minus piam? D. 8. N. 384.
- Rejicitur Palancus, D. 8. N. 382. ad 386.
- Invicuum ex magis piâ argumentum in eos,
qui minus piam (si qui iunt) putant ho-
die probabilem, D. 8. N. 64. 383. ad 386.
Deus.
- An possit in lege naturæ dispensare? D. 3.
N. 43.
- Dei lex est prima objectiva morum regula,
D. 5. N. 21.
- Deus jubet, quod nobis prodest, non quod
sibi, ait S. August. D. 5. N. 170.
- Paucâ pro temporali, & aeternâ vitâ fecit
necessaria, & maximè ardua rarissime, D.
5. N. 171. 172.
- An Deus teneatur dare notitiam omnis le-
gis? D. 5. N. 195.
- An dentur in Deo leges directæ, & reflexæ,
& carum objecta? D. 6. N. 14. ad 17.
- Sua gratia concurrit ad actum malum puta-
tum certo bonum, D. 6. N. 3. 61.
- Leges reflexæ ita exponendæ, ut nullam inde-
centiam importent, D. 6. N. 22. 54.
ad 60. 77. ad 80.
- Cur dederit aliquando pro regulâ dictamen
fallum? D. 6. N. 33. 99. 100.
- Non tuerit eas reflexas leges, quales fini-
gunt Adversarij, D. 6. N. 52. ad 63.
- Nulla inter Dei leges oppositio, D. 6. N. 74.
125.
- Tom.I.*
- Cur Deus jubendo, ut quis sub invincibili
errore mentiatur, non peccet? D. 6. N. 80.
- Cur convenientes in Deo leges reflexæ? D.
6. N. 80. 81. 193.
- Non tenetur non permettere errores, D. 6.
N. 80.
- Nullum absurdum, quod Deus, dato nostro
errore, jubeat malum, D. 6. N. 140. ad
147.
- Deus non dicit: Veni benedictæ, quia fura-
tus es: nec dicit, Ito maledictæ, quia me
dilexisti, D. 6. N. 165.
- Cur lex Dei à TT. dividatur in duas? D. 6.
N. 183.
- Non datur in Deo lex sequendi, vel verum,
vel falsum, D. 6. N. 188.
- Quid sit legem existere in Deo per accidens?
D. 6. N. 190. 227.
- Deus præcipit peccatum materiale negatum
à nobis tale, D. 6. N. 192.
- Quando lex Dei directa, quando reflexa sit
morum regula? D. 6. N. 122. 214. 215.
- Incepit dicunt legem Dei nobis subjici, D. 6.
N. 231.
- An Deus complacat in actu malo putato à
nobis bono? D. 6. N. 251.
- Implicat invincibilis ignorantia Dei, D. 7.
N. 313.
- Vt sit Providus, neceſſe non est, ut religio
credenda sit evidenter vera, D. 9. N. 60.
ad 70.
- An permittere possit vera miracula pro falsâ
religione; & ut omnes errant, errore non
impedient salutem? D. 9. N. 70. ad 75.
94. 95.
- An præceptum Dei de credendo sit evidens?
D. 9. N. 92. V. *Lex.*
- Diligentia.*
- Quæ pro vero inventiendo adhibenda? D. 5.
N. 59.
- An difficile sit Probabile de aptâ diligentia
judicium? D. 5. N. 119.
- Nec oratio, nec conversio ad Deum est re-
gulariter pro omni vero necessaria, D. 5.
N. 120. 165. ad 183. D. 7. N. 37. 54. 61.
160.
- Lex faciendi obligat inquirere, D. 5. N. 145.
- Inepta paritas à diligentia pro re temporali
ad diligentiam pro aeterna, D. 5. N. 163. ad
174.
- Alia à Doctis, alia ab Idiotis adhibenda, D.
7. N. 54.
- Dispensatio.*
- Directa, & indirecta quid? D. 3. N. 44.
- Dispicio.*
- Sensus compositi, & divisi à paucis intelle-
cta, D. 1. N. 4.

Nn iij

Do-

Doctores in genere.
 Exponentes Damnatas, D. 1. N. 13.
 Tuentes Papam ut privatum Doctorem errare posse, D. 1. N. 21. 27.
 Quod Papae fit infallibilis etiam extra Concilium: etiam in materia morum, D. 1. N. 30. 38.
 Sub qua conditione Spiritus S. fit Papae promissus? D. 1. N. 45.
 Negantes Papae infallibilitatem esse de fide, sed tantum moraliter certam, D. 1. N. 50.
 Tuentes, & negantes Papae autoritatem improbabiliandi, D. 1. N. 52. 61. 114.
 Tuentes esse de fide Papae infallibilitatem, D. 1. N. 91. 92.
 Tuentes Regulari saltem approbato negari non posse illimitatam absolvendi facultatem, D. 1. N. 110.
 Tuentes, & negantes Papam esse infallibilem, nisi audiat Cardinales, D. 1. N. 114.
 Negantes absolvendi licentiam esse à Jure Divino, D. 1. N. 126.
 Negantes Decreta Papae esse ab eo ut Papa, D. 2. N. 7. ad 10.
 Tuentes esse, D. 2. N. 16.
 Quid sit loqui ex Cathedrâ? Doctorum mens, D. 2. N. 13.
 Tuentes, & negantes, quod Declarationes Cardinalium sunt leges, D. 2. N. 35.
 Agentes de libris prohibitis, Ib.
 Tuentes, & negantes Papae Decreta obligare tantum, ubi promulgata, D. 2. N. 39.
 43. 71.
 Tuentes, quod opinio afferens leges non obligare, nisi ubi promulgatae, sit antiquata, D. 2. N. 43.
 Agentes de Misericordia itipendio, D. 2. N. 72.
 Tuentes, & negantes, Damnatas à Papâ ut scandalosae esse falsas, D. 2. N. 77. 86.
 Agentes de scandalo, D. 2. N. 91.
 Tuentes minus piam esse improbabilem, D. 2. N. 130.
 Et quod improbabilitas non sit censura Theologica, Ib.
 Et quod leges humanæ non obligent in conscientia, D. 3. N. 2.
 Inductio plurium Doctorum, qui erronea docuere, D. 3. N. 2. ad 10. D. 5. N. 105.
 107.
 Tractantes de qualificatione censurarum, D. 3. N. 10.
 Tuentes licere in aliquâ necessitate practicare damnatas, D. 3. N. 20. 28. 38.
 Tuentes, & negantes Deum posse in lege naturæ dispensare, D. 3. N. 38. 44.
 Et quod celsante fine legis in particulari, celsit, & non celsit lex, D. 3. N. 62.

Et quod absolutio absentis sit invalida, D. 3. N. 63.
 Quod error invincibilis excusat à censura, & penâ, D. 3. N. 75. & D. 5. N. 132.
 Quod facultas absolvendi ab omni occulto sit probabilis, D. 3. N. 97.
 Tuentes, & negantes licere minus tutam minus probabilem, D. 4. N. 2. ad 5.
 Quod actus materiales iupra se reflectant, D. 4. N. 15.
 Quid Theologica Probabilitas juxta DD? D. 4. N. 35.
 Doctores sunt Juris, non Facti Testes, D. 4. N. 36.
 Tuentes esse de essentiâ probabilitatis, ut nil certum contra se habeat, D. 4. N. 45. 59.
 Quod fides non sit evidenter vera, D. 4. N. 62. D. 9. N. 8.
 Quod Hæreticorum errores non sint opiniones probabiles, D. 4. N. 66.
 Quod circumstantia sint, & non sint confitenda, D. 4. N. 108.
 Quantum in explicatione praxis discordant, D. 4. N. 122.
 Quod speculativè probabile tendat in communia, practicè in particulari, D. 4. N. 128.
 Quod idem non sit Tuitius, ac Probabilius: Probabile, ac Verum, D. 4. N. 132. D. 5. N. 4.
 Dividentes conscientiam in speculativè veram, & falsam, D. 5. N. 16.
 Quod ultimum dictamen sit proxima formalis regula, D. 5. N. 22.
 Exponentes ignorantiam invincibilem per tempus praesens: alij per præteritum, D. 5. N. 37. D. 7. N. 6. 67. ad 76. 100. 110.
 Quod ignorantia non cognita excusat à peccato, D. 5. N. 41.
 Quod detur invincibilis ignorantia juris naturæ, & quod non detur, D. 5. N. 90. 135. 154. & D. 6. N. 60.
 Quod invincibilis error honestet formaliter actum, D. 6. N. 2.
 Quod dentur leges directæ, & reflexæ, D. 6. N. 12.
 Quod ad virtutes morales satis honestas apparet, D. 6. N. 32.
 Quod sit de fide, quod teneamus sequi dictamen fallum, D. 6. N. 36.
 Quod Deus suâ gratiâ concurrat ad actum malum, ut putatur inculpabiliter formaliter bonus, D. 6. N. 60. 61. 82.
 Quod detur invincibilis ignorantia fiduci, D. 6. N. 60.
 Quod conscientia invincibiliter falsa sit morum regula, D. 6. N. 97.
 Quod possit actus supernaturalis esse extrinsecus in honestus, D. 6. N. 119.

Tuen-

- Tuentes actum prudentia logice falsum, D. 6.N.135.
 Religionem falsam posse miraculis confirmari, D. 6.N.180.D.9.N.95.
 Tuentes, & negantes, quod peccans ex ignorantia, peccato novo peccato distincto a peccato ignorantiae, D.7.N.15.
 Quam discordes in explicanda virtuali advertentia, D.7.N.28.ad 36.
 Agentes de advertentia ad peccatum necessaria; & tuentes necessariam esse expressum, D.7.N.38.49.63.308.
 Tuentes, & negantes novam peccati libertatem ad novum peccatum necessariam, D.7.N.57.95.
 Negantes ignorantiam vincibilem obligare, ut juxta eam operer, D.7.N.199.216. 217.
 Quod actus externus addat malitiam interno, D.7.N.145.
 Negantes omnem probabilem esse moderationem, D.8.N.15.
 Agentes de similitudine probabilitatis, D.8.N.29. ad 44.96.
 Tuentes oppositam propriam esse probabilem, D.8.N.37. ad 47.108.
 DD. Ite in materia fidei incertam oppositi, D.8.N.47.
 Quod quaestio de lito uero sit chimera, D.8.N.222.
 Quod intellectus non possit physicè assentiri minus probabili, D.8.N.238.243.
 Tuentes, quod possit, et si opposita foret evidenter probabilius, D.8.N.292.293.
 Quod fides sit, & non sit libera libertate contrariatis, D.3.N.305.310.353.
 Quod necessaria pia affectio, D.8.N.353. & D.9.N.40.
 Quod dubium sit suspensio omnis actus, & sine nova ratione solvi possit, D.8.N.436. 515.569.
 Quod voluntas sit liberè inter equalia, & similia bona, D.8.N.448.
 Quod necessaria evidenter respectiva creditur, D.9.N.7.
 Quod fides nostra non sit evidenter vera, D. 9.N.37.
 Quod foret Haereticus, qui fidei sibi satis propositae opinative tantum assentiretur, D.9.N.73.
 Quod Haereticus possit credere fide Divinam unum, non alium articulum, lb.
 Quod actus naturalis ferri possit in objectu supernaturale, D.9.N.78.
 Agentes de Mysterijs fide explicita de necessitate mediij credendis, D.9.N.102.
Declaratores in particulari.
 M. Bannez ait, Antiquis honorem deberi,
- Juniorum tamen sententia requirenda, D. 1. N.74.
 Carpit eos, qui suæ opinioni tenaciter adherent, quoties opposita est probabilis, D. 3. N.34.
 Regula Durandi circa fidem, & mores, D. 1. N.94.
 Dictum Innoc. III. Falsa remedia sunt veris periculis graviora, D.1.N.134.
 Celebre dictum M. Cani, D.3. N.47.
 Nil detrahitur Doctori, si aliquid falsum docuit; quin excusandus, D.3.N.5. ad 10.
 Nemini, et si maximo, in omni re standum, D.3. N.7.8.
 Dictum Alphonsi de Castro, D.3.N.8.
 Quam infelices sint Doctores, si corum libri ab Idiotis legantur, D.3.N.31.
 Acutum Ochami dictum in eos, qui alienam facile centurant, & suæ opinioni tenaciter stant, D.3.N.32. ad 36.
 B. Alberti M. dictum de Ignorantia, D.5. N. 123.
 P. Vaisqu. loquens de combinatione advertentia cum peccatis ignorantiae ait: Longa disputatione non egere, nisi Moderni manifestæ veritati contradicerent, D. 7. N.40.
 Valerij Maximi dictum de Socrate, D. 7. N.221.
 Clamores, & lacrymæ Mag. Elbecque, D.7. N.2.60.ad 63.80.ad 93.301.ad 313.
 Acuta Richardi paritas, & dictum, D.9. N. 9.53.74.
- Doctrina,*
- Et authoritas, ex quo confletur, D. 1. N. 65.D.4.N.87. Vid. *Authoritas.*
- Demon.*
- An possit facere mirabilia? D.9.N.93.
- S. Dominicus.*
- Speciosum ejus Hieroglyphicum, D.1. N. 119.
- Dominium*
- Jurisdictionis, ejusque actus, D.2. N.49.
- Dubium.*
- Quomodo ab opinione differat? D.4. N. 6. 41.
- Est ad duo, D.8. N.185.214.
- Est suspensio omnis actus directi circa rem dubiam, D.8.N.276.283.436. 514.549. ad 580. & infra.
- An dubium solvere sit nobis liberum? D. 8. N.548. ad 580.
- Solvitur per alterutrius partis assensum, D. 8.N.560.567.ad 576.
- Solvi potest dubium per ipsam rationem, per quam partialiter constituitur, D. 8. N. 560.561.
- Plus requiritur ad dubij solutionem, quam ad

ad illud constituendum, D.8.N.565.574.
Cur solventis, cur dubitantis, D.8.N.566.
567.
Quid ad prudens, quid ad imprudens dubitum?
D.8.N.566.578.
Quid positivum, quid negativum: & qualiter solvantur? D.8.N.571.
Mira doctrina Celladei de dubio negativo,
Ibid.
Æqualia motiva faciunt rem incertam, &
probabilem non dubiam, D.8.N.572.
576.
Aliud dubium, aliud Probabilitas objectiva,
aut formalis: & plus ad hanc, minus ad
illud est necessarium, D.8.N.574. ad 579.
Dubium juxta me non est sola iuspenso judicij directi, sed etiam reflexi de motivo-
rum insufficientia, D.8.N.576.
Idem quod inclinat ad dubium, an inclinet
ad solutionem? D.8.N.579.
An dubium sit æqualitas rationum? D.8.
N.581.589.

E

Ecclesia.

Est Cathedra veri, & morum Magistra, D.1.N.38.101.
Non est Sancta, si Papa eam instruens er-
rare posset, D.1.N.39.44.
Promissio Spiritus S. est primariò in bonum
Ecclesie, D.1.N.45.
Acceptatio Ecclesie est signum locutionis
ex Cathedra, D.1.N.46.
Approbat aliquando opiniones oppositas in-
certas, D.2.N.36.
Debet esse Vna, Sancta, Catholica, Aposto-
lica, D.2.N.32.

M. Elbecque.

Eius argumenta, & solutiones, D.7. à N.
299. ad 313.
Deberet trahere SS. PP. negantes necessariam
pro peccato advertentiam, D.7.N.
304.
Quo sensu Sorbona, & Lovanium eam ne-
gent? D.7.N.307.

Episcopus.

An possit improbabilizare opiniones? D.1.
Seçt.5. per totam.
An negare possit absolvendi facultatem, nisi
Confessarij se obligent non sequi aliquam
opinionem certò probabilem? Ibid.
Episcopi non possunt negare Regulari sal-
tem approbato a se illimitatam licentiam
absolvendi, D.1.N.100.
Nequeunt exigere juramentum de Ordinan-
dorum idoneitate, D.1.N.111.137.

Latrare debent in opiniones malas, D.1. N.
120.

Etsi Episcopus possit omnes suæ Dioecesis
Confessores examinare, saepe non expe-
dit, D.1.N.124.

Quando Episcopus possit opinionem in suā
Dioecesi improbabilizare, & juramentum
exigere à Confessarijs, ne cam practicent?
D.1. N.127. ad 134.137.

Quam excellens Episcoporum dignitas, D.
1.N.129.

Eorum munus, & laudes, D.1.N.141.
Nequeunt Regularem à se examinatum, &
approbatum, iterum examinare, D.1.N.
142.

Error, Errorres.

Plerique extra Concilium damnati, D.1.N.
31.32.

Errorres, qui Pontificibus tribuuntur, D.1.
N.51.

Aliqui gravium Doctorum errores excusan-
di, non obtrudendi, D.3. N.1. ad 10.

Cur errores Hæreticorum non sint opinio-
nes probables, sed errores invincibilis,
aut vincibilis? D.4.N.45.59. ad 73.

Error consequens ad peccatum, si nunc vin-
ci non potest, est nunc invincibilis, D.5.
N.71.

Errorres circa liberum arbitrium, D.5.N.
112.

Error invincibilis honestar formaliter actū,
D.6. N.25. fuscè. Vid. *Ignorantia invinci-
bilis.*

Non quia admittimus aliquem circa naturæ
jus errorem, admittendus circa eviden-
tissima, D.6.N.56. ad 60.

An error fit malum intellectus? D.6.N.88.
& D.8.N.300.303.

Error potest augere virtutes, D.6.N.167.
S.Thom. negat, quid error fit malum phy-
sicum intellectus, D.8.N.299.300. Quá-
do fit? N.503.

Etsi foret malum physicum intellectus, si
videatur veritas, non est vitandus, D.8.
N.545.

Aliqui Paganorum, & Athcorum errores,
D.9.N.31.

Eucharistia.

Conscius de mortali, eti putet se contritum,
si potest, debet ante ejus sumptionem
confiteri, D.3.N.3.

An ante ejus adorationem apponenda con-
ditio, si Hostia est consecrata? D.6.N.44.

Adoranda Hostia putata certò moraliter, eti
per errorem, consecrata; eaque adoratio
est formaliter honesta, D.6.N.44. ad 48.

Præmissæ hujus dictaminis: Ergo hac Ho-
stia est adoranda, D.9. N.15.16.

Evi-

M I N D E X R E R V M .

425

Evidentia.

- Se tenet ex parte intellectus , D. 4. N. 12.
118.
Excludit omnem oppositi motivi vim , D. 8.
N. 519.
Quid objectiva absoluta , quid respectiva ?
D. 9. N. 9.
Quod satis uni , ut habeat evidentiam , non
iatis alteri , Ib.
Quid evidencia stricta ? D. 9. N. 13. 14.
Quid Metaphysica , Physica , & Moralis jux-
ta alios , & quid juxta me ? D. 9. N. 20. 22.
Evidentia omnem stultam formidinem ex-
cludit , D. 9. N. 23.
Discrimen inter evidentiam moralem , &
certitudinem moralem : & qua illationes
teneant ? D. 9. N. 23. ad 29. 36.
Quid evidencia dicti ; quid rei dictae ? D. 9.
N. 39.
Evidentia moralis cogit intellectum , D. 9.
N. 39.
An existentia Romæ sit moraliter evidens ?
D. 9. N. 50. 52. 103.
Excommunicatio.
Aliquando infligitur delicto minori , D. 3.
N. 71.
Maior supponit culpam mortalem cogni-
tam , D. 3. N. 74.
Non incurritur ab invicibiliter errante , D.
3. N. 75.
Cur Hæretici ab excommunicatione absolu-
vantur ? D. 7. N. 189. 191.

F

Faganus.

- A It veritatem inventu facilem , D. 5.
N. 122.
Ait inter speculativas licere minus probabi-
lem , D. 8. N. 31.
Fides.
An questiones facti spectent ad Fidem ? D.
1. N. 24.
Vnde dignoscatur , an aliiquid sit de fide ? D.
1. N. 94.
Fides leditur excessu , & defectu , Ib.
An negans esse damnatam , opinionem à Pa-
pâ damnatam , foret Hæreticus ? D. 1. N.
97. 105.
Aliiquid potest esse de fide uni , non alteri , D.
1. N. 101.
Quod unicè proponitur , ut probabilius , non
est fide Divinâ credendum , D. 2. N. 131.
Fides Divina per quid ab humana , & ab op-
pinione differat , D. 4. N. 6. 41.
Datur invincibilis ignorantia circa creden-
da , D. 4. N. 66. 67. & D. 5. N. 135. & D. 6.
N. 60.

Vt

Dantur in materia fiduci plura incerta , D. 8.
N. 46. 47.

Fides est libera libertate contradictionis , &
contrarietas , D. 8. N. 261. 372. ad 419.

Fidei libertas , D. 8. N. 267. 269. 312.

Etsi non detur libertas circa motiva credibi-
litatis , datur circa Mysteria , D. 8. N. 268.

Quid Infidelitas positiva , & negativa ? D. 8.
N. 310. 314.

Vtraque datur , Ib. & 351. 411.

Sicut contra alias virtutes peccari potest po-
sitivè , & negative , ita contra fidem , D. 8.
N. 311. 350.

Qui fidem non audierunt , & damnantur , ob
alia peccata damnantur , D. 8. N. 314.

Evidentia credibilioris non necessitat ad cre-
dibilius , D. 8. N. 332.

Evidentia credibilitatis facit rem prudenter
credibile , D. 8. N. 340.

Evidentia signorum necessitat ad judicium
credenditatis , non ad Mysteria fide Divini-
na credenda , D. 8. N. 342. 354.

Quandoman intellectus teneatur ad credi-
bilis ? D. 8. N. 346.

Hæreticus non iudicat suam sectam credibi-
liorem , D. 8. N. 348.

Si nequit credere sibi minus credibile ,
Deus vetat illi credere credibilis , D. 8.
N. 352.

Cur Fides à Scripturâ vocetur obedientia ,
D. 8. N. 353.

Cur Pia Affection ad Fidem necessaria ? Ib. &
D. 9. N. 39.

Si fides est tantum libera ex hoc , aut illo
motivo , etiam scientia , D. 8. N. 355. & D.
9. N. 47.

Nolle considerare motiva nostræ fidei , nec
est Hæresis , nec Infidelitas , D. 8. N. 370.
ad 376.

Fides est immediatè libera libertate contra-
rietatis , D. 8. N. 372. ad 419.

Hæreticus noscit ic Hæreticum , D. 8. N.
407.

Ceritudo Hæretorum est purè à volun-
tate , D. 8. N. 407. 417.

Nulla facta collata cum Fide nostrâ est
prudenter credibilis , D. 8. N. 408. 418.

Datur speciale fidei p̄ceptū , D. 8. N. 412.
Voluntas facere potest , ut fides sit magis fir-
ma , quam mereatur ratio , Ib.

Peccatum Infidelitatis in quo ? D. 8. N. 415.

Dantur contra fidem peccata diversa , Ib.

Fidei certitudo , D. 8. N. 418.

Motiva credibilitatis , & credenditatis , D. 9.
N. 3.

Duo contradictoria possunt simul esse evi-
denter credibilia , non credenda , D. 9.
N. 5.

Vt Idiota credere debeat, eget motivo credibilitatis pro suo captu, D. 9. N. 7. 10.
 Fides est evidenter creditibilis, & credenda,
 ejusque præmissæ, D. 9. N. 16. 18.
 Vnde sumatur evidencia credibilitatis, unde
 veritatis? D. 9. N. 26.
 Fidei revera Divina nequit subesse falsum,
 D. 9. N. 26.
 Rationes pro nostrâ fide opposito modo
 sunt contra alias sectas, D. 9. N. 31.
 Quatuor veræ Ecclesiæ nota, D. 9. N. 32.
 Evidentia dicti est evidencia revelationis:
 evidens rei dictæ est evidencia rei reve-
 late, D. 9. N. 35.
 Nostra Fides non est evidenter vera, eviden-
 tiâ tollente omnem imprudentem falsi
 formidinem, D. 9. N. 38.
 Pia Affectione supplet evidentiæ defectum, D.
 9. N. 43.
 Alter est libera Fides; alter scientia, D. 9.
 N. 47.
 Firmitas Fidei est à voluntate, non ab evi-
 dentiâ, D. 9. 52.
 Ex ipsâ Apostolâ colligitur fidem egere piâ
 affectione, D. 9. N. 55.
 Veritates Fidei sunt nobis moraliter certæ,
 D. 9. N. 55.
 Nulla contra nos ratio ex Dei Providentiâ,
 D. 9. N. 55. ad 66.
 Religio omnium creditiblror est potest falsa
 per excessum, non per defectum, D. 9.
 N. 66.
 Satis ut vera Religio sit certò moraliter in-
 venibilis, D. 9. N. 69.
 Materialiter Hæreticus est potest in verâ
 religione, D. 9. 71. 72.
 Assentiens tantum opinatiæ fidei satis pro-
 posite, an sit Hæreticus? D. 9. N. 73.
 Nequit Fide Divinâ credi unus, non aliud
 articulus, lb.
 Omne credibile fide revera, & non tantum
 putativæ Divinæ est verum, D. 9. N. 79.
 Et si fides non sit evidenter vera, est tamen
 certò moraliter vera, D. 9. N. 81.
 Non est evidens, nos non esse in purâ natu-
 râ, D. 9. N. 83.
 Non omnia contra Fidem argumenta sol-
 vuntur evidenter, D. 9. N. 90.
 Non est evidens præceptum credendi fide
 Divinâ, D. 9. N. 92.
 Miracula non sunt evidencia, D. 9. N. 94.
 An pro falsâ sectâ permitti possint? D. 9.
 N. 95.
 Celebre Sophisma, D. 9. N. 97. ad 100.
 Mysteria de necessitate modij explicitè cre-
 denda, D. 9. N. 102.

Formido.

Quid? D. 4. N. 6. 10.

G

Illiſtr. Mag. Godoy.

Sæpe laudatur, D. 2. N. 46. D. 3. N. 15.
 66. D. 7. N. 94. 314. D. 8. N. 39.

Ejus advertentia pro Damnatis interpretan-
 dis, D. 3. N. 66.

Docet errorem invincibilem honestare for-
 maliter actum, D. 6. N. 3.

Ait quod, si Deus in pœnam peccati aufer-
 ret alicui libertatem, non peccaret, D. 7.
 N. 108.

Quando omisso imputetur ad culpan? D. 7.
 Scđ. 8. per totam.

Carpit acutè illos, qui omnem opinionem
 sua oppofitam negant probabilem, D. 8.
 N. 39. 41.

Latè exponit, quomodo malum appetitur
 sub ratione boni, D. 8. N. 273.

Quid juxta illum sit opus pro miraculo? D.
 9. N. 94.

Gratia.

Sanctificans dignificat actus supernaturales,
 D. 6. N. 29.

Certus de non peccato, non ideo est certus
 de gratia, D. 7. N. 215.

Gratia non eget physica dispositione, D. 9.
 N. 43.

Non est evidens nos esse in statu gratie, D.
 9. N. 83.

An gratia concurrat ad actum malum puta-
 tum bonum? Vid. *Actus.*

H

Heresis, Hæretici.

Hæreticis nil bene dictum: & Div. Au-
 gust. abutuntur, ait S. Ansel. D. 1. N.
 10. & D. 5. N. 44. 105.

Hæretici impigrati in Scripturâ legendâ, D. 1.
 N. 11.

Pleraque Hæreses extra Concilium damna-
 tæ, D. 1. N. 32.

Erros, quos Hæretici Pontificibus tri-
 buunt, D. 1. N. 51.

Juxta me foret Hæreticus, qui damnata à
 Papâ ut scandalosam, negaret intra se esse
 talé, D. 1. N. 69. 97. 102. 103. 126. ad 130.

Baius docuit opiniones ex ignorantia, D. 3.
 N. 1.

Vt opinio sit hæretica, non est necessaria per-
 tinacia: est, ut opinans sit hæreticus, D. 3.
 N. 12. Vid. *Censura.*

Cur hereses non sint opiniones probabiles?
 D. 4. N. 45. 46. 55. ad 73.

An omnis actus Infidelium sit peccatum? D.
 4. N. 75.

Cal.

- Calvinus, Lutherus, Jantini negarunt errorum invincibilem excusare, D. 5. N. 26.
- Hæretici, ubique jaçant Divum Augustum, D. 5. N. 43.
- Pelagi hæretis, D. 5. N. 83.
- Hæretici Scripturam abutuntur, D. 5. N. 103.
- In aliquibus Hæreticis datur invincibilis error fidei, D. 5. N. 135. & D. 6. N. 10.
- Cur peccent suos errores credendo? D. 7. N. 164. 169.
- Regulariter abutuntur hoc verbo, Nescivi, D. 7. N. 190.
- Cur ab excommunicatione absolvendi? D. 7. N. 191.
- Nullus datur Hæreticus formalis, si repugnat alicentri minus probabili, D. 8. N. 346. ad 359.
- Nolitus sciendi motiva nostræ fidei non est hæresis formalis, D. 8. N. 369. ad 376.
- Hæresis est actus intellectus, D. 8. N. 370.
- Hæreticus putat se hæreticum, D. 8. N. 404.
- Falsum quod ejus secta appetat illi creditibilia, & unicè credenda, D. 8. N. 404. ad 429.
- Certitudo Hæretorum est purè affectiva, D. 8. N. 406.
- Hæreticus instanti, quo credit, est liber libertate contradictionis, & contrarietatis: quin si hac caret, caret & illa, D. 8. N. 409. 410. 417.
- Hæretorum filii non sunt rebaptizandi, D. 9. N. 27.
- Quid necesse ad hæresim formalem? D. 9. N. 72.
- Cur materialiter Hæreticus sit, formaliter Hæreticus non sit in vera religione? Ib.
- Afflentis opinatiōē tantum fidei articulo satis proposito est Hæreticus, D. 9. N. 73.
- Nequit fidei Divinā credi unus, non alius articulus, Ib.
- Hæretici plura mirabilia fixere, D. 9. N. 93. Vid. Fides.
- S. Hieronymus.*
- Ejus libri ab Ecclesiâ approbati, D. 2. N. 35.
- Rectam rationem vocat Uxorem adolescentia, D. 2. N. 46.
- Non incidit in Pelagianū: tuerit enim peccata ignorantia, D. 7. N. 152.
- Sepe contradicit D. Augustino, D. 8. N. 45.
- Honestas.*
- Moralis solis intellectus, & voluntatis actibus convenit, D. 5. N. 18.
- Activa soli intellectui; passiva soli voluntati. Ibid.
- Actus sumit à dictamine honestatem formalem, D. 5. N. 23. & D. 6. N. 4.
- Dictamen sumit à conformitate cum prima regulâ morum objectivâ, D. 5. N. 24.
- Ex hoc quod plus requiratur, ut quis honeste, quam ut sine peccato operetur, adhuc error invincibilis honestat formaliter actum, D. 5. N. 61. ad 69.
- Honestas formalis transfunditur in voluntatem per cognitionem, D. 6. N. 6.
- Non ita quantitas honestatis, & malitia, D. 6. N. 11. ad 30. 89. 90.
- Omnis actus conformis regulâ formalis, & objectivâ morum est formaliter honestus, D. 6. N. 29.
- Satis ut prudenter talis putetur: Inductio actuum formaliter ex errore honestorum, D. 6. N. 43. 64.
- Vnde actus sit formaliter, sit materialiter, sit cautaliter honestus? D. 6. N. 66.
- An volunté sequens ad dictamen falsum sit æquè formaliter honesta, ac quæ ad verum? D. 6. N. 67.
- Mentiens sub errore invincibili nulli legi disformatur, D. 6. N. 70.
- Idem actus esse potest materialiter disformis, & moraliter conformis Dei legi, D. 6. N. 75. 76.
- Cur non liceat sublato errore gaudere de actu in re malo? D. 6. N. 92.
- Potest honestas materialis itare cum morali inhonestate, & cōtra, D. 6. N. 153.
- Virtutum moralium objectum est honestas, non ut in re est, sed honestas in re, ut in mente est, D. 6. N. 163. ad 195.
- Solvo argumentum, Veni Benedicte, quia mentitus es, D. 6. N. 165.
- Qualiter Deo displicat, & placeat actus lib. errore invincibili? D. 6. N. 251. ad 257.
- Regula, cui nimirum obligatio honeste operandi, D. 9. N. 16. ad 19. Vid. *Atlas.* Vid. *Conscientia.* Vid. *Regula Morum.*
- Hora Canonice.*
- An Matutinū, & Laudes ante Missam sacrificium præmittend? D. 1. N. 24.
- Horologium.*
- An opiniones sint veluti Horologia? D. 6. N. 111. 121.
- I
- Jansenista.*
- N**egant Papæ infallibilitatem in questionibus facti, D. 1. N. 36.
- Quid sit damnare in sensu Jansenij? D. 1. N. 51.
- Volunt Infantes cum solo originali morientes dorquieri pœna damni, & sensus, D. 3. N. 4.
- Cur negent usum minus probabilis? D. 4. N. 1.
- Solum judicium logicè verum aiunt morum regulam, D. 5. N. 27. ad 37.

Ex

- Ex hoc falso principio, Nulla ignorantia excusat, dogmata Jansenij, D.5.N.27.
 Haec ex Luthero, D.5.N.39.41.54.
 Augustinus Jansenij Anti-Augustinus, D.5.
 N.43.103.
 Baij, & Jansenij errores damnati, D.5.N.48.
 ad 60. & D.7.N.81.
 Negat invincibilem juris naturae ignorantia excusare ; concedit invincibilem Juris Divini, & humani, D.5.N.74. ad 91.
 Horrendis utitur exemplis, ut dogma Catholicum de errore invincibili sequendo exosum reddat, D.6.N.57.59.61.
 Ait ad novum peccatum fatus novam facti libertatem, cum præterita originali, D.7.
 N.58.77. ad 82.
 Ait actus primò primos esse culpas mortales, D.7.N.90.
 Ars, quā peccatum cum invincibili errore conciliat, D.7. N.96.
 Vix solidum discrimen inter Jansenistas, &
 inter Catholicos tuentes fatus novam facti libertatem cum elapsa libertate perdonali
 peccati, D.7.N.142.151.250. ad 256.
Idiotæ.
 Sepe firmius adhaerent falso, quam Docti
 vero, D.4.N.63.
 Quid ab Idiotis praestandum? D.4.N.88. D.
 5.N.60.
 D. Augustinus suadet, ut fidant alienæ au-
 thoritati, D.5.N.188.
 Minor regent diligentia, ut ignorantiam pel-
 lant, D.7.N.54.55.D.9.N.8.
 Vid. *Fides.*
- S. P. Ignatius.*
Jejunium.
 Non jejunans ex libera fibi impotentiā quā-
 do peccet? D.7.N.334.
 Vid. *Omissio.*
- Liber Exercitorum* qualiter ab Ecclesiâ
 approbatus, D.2. N.36.
 Ejus epistola, D.8.N.321.
 Ejus monitum, ne quis propriæ fibi probabi-
 liori ita adhareat, ut non tutum sit quam-
 libet sequi, Ib.
- Ignorantia in genere.*
 Sæpe est cauila scandali, D.3.N.75. Vid. *Scā-
 dalum.*
 Quid positiva, quid negativa? D.5.N.30.
 Peccatum ignorantie opponitur studiositatî,
 D.5. N.32.
 Implicat peccatum ignorantie, nisi cognoscatur debitus illud expellendi, Ib.46.103.
 Quid ignorantia Juris, quid Facti? D.5.
 N.42.
 An omnis ignorantia sequens ad personale
 sit culpabilis? D.5. N.85.
 Omnis peccans ignorans, D.5.N.102.
- An ignorantia poenę excusat à poenā? D.5.
 N.132.
 Quid ignorantia crassia, quid affectata? D.7.
 N.5.
Vincibilis, & Invincibilis.
 Datur invincibilis circa credēda, D.4.N.66.
 Quid physicè, quid moraliter vincibilis, &
 invincibilis? D.5.N.31.
 Invincibilis explicanda per obligationem
 vincendi illam, Ib.
 Vincibilis est peccatum contra studiosita-
 tem, D.5.N.32. 103.
 Invincibilis dicitur antecedens : Vincibilis,
 consequens, quin scientia virtualis, Ib.D.
 7. N.159.167.
 An error iequens ad originales, si nunc vinci
 nequeat, dicendus sit vincibilis? D.5.N.34.
 Per invincibilem venit moraliter invincibi-
 lis, D.5.N.38.
 Invincibilis excusat semper à peccato, D.5.
 per totam.
 Vincibilis fit sēpe invincibilis, D.5. N.46.D.
 7.N.60.
 Argumenta opposita, ex peccatis ignoran-
 tiae, ex Synodo Palestina, ex Abimelech,
 ex Servo, D.5.N.79. ad 115.
 Synodus vult, quod ut ignorantia sit pecca-
 tum, fatus, si sit vincibilis, D.5. N.100.
 101.
 Invincibilis circa necessaria necessitate me-
 dij, quid praefteri? D.5.N.115.
 Ignorantia manet culpabilis, durante obli-
 gatione eam vincendi, D.5.N.116.
 An O ratio &c. sit necessaria pro eā vincēda?
 D.5.N.120. ad 127. D.7.N.160.
 Cur invincibilis error culpe excusat à cul-
 pâ, non ita poenae à poenā? D.5.N.132.
 Datur invincibilis juris naturae, & fidei ig-
 norantia, Ib. & 134. 158. & D.6. N.61.
 Obvia etiam in SS.PP. D.5.N.181. ad 187.
 Invincibilis honestat formaliter actum, D.6.
 N.25.
 Habet pro regulâ objectivâ reflexam Dei
 legem, D.6. N.30.
 Doctrina falsa potest esse recta, D.6.N. 166.
 Vid. *Conscientia.*
 An possit sine advertentiâ peccari? D.7.
 Vid. *Peccatum.*
 Est de fide dari peccata ignorantie, & opera
 contra legem culpabiliter ignorantiam sunt
 propriæ peccata ignorantie, D.7.N.42.
 Vincibilis est speciale peccatum, D.7.N.44.
 Quando vincibilis fiat omnino invincibilis?
 D.7.N.47.
 Ut ignorantis nunc vinci possit, debet nunc
 cognosci, D.7. N.60.
 Discremen inter inconfiderantiam, & igno-
 rantiam, D.7.62.

Vnde

- Unde sumatur gravitas peccati ignorantiae! D. 7. N. 65.
- Plenique TT. vincibilem ignorantiam exponunt per tempus prælens, D. 7. N. 72. & 110.
- Ignorantia non est peccatum, nisi cognoscatur, D. 7. N. 73. 140.
- Opposite sententiae ablurda, D. 7. N. 99. ad 108.
- Non manet vincibilis per non retractationem, D. 7. N. 105. 112.
- Quod sit ex ignorantia tunç est peccatum, quando ipsa ignorantia est peccatum, D. 7. N. 114. 115.
- Argumentum ex Iudeis, ex S. Franc. de Sales, ex M. de Avila, nullum, D. 7. N. 117.
- Volitus nō sciendi legem, quam ictice debeo, et formaliter peccatum ignorantiae, D. 7. N. 120. ad 126.
- Ignorantia scitur, non objectum, quod sci-nolo, lb.
- Non est idem peccare per ignorantiam, ac ignorantiam non cognoscere, D. 7. N. 126.
- Peccata ignorantiae quæ? D. 7. N. 128. ad 136.
- Mentiens ex ignorantia culpabili, peccat mentiendo, & meretur penam a pena ignorantie distinctam, D. 7. N. 140.
- Ad novam culpam necessaria, vel nova libertas peccati, vel antiqua perseverantia, D. 7. N. 144.
- Peccatum negligientia est contra studiositatem, D. 7. N. 155.
- Modus deponendi culpabilem falsam, D. 7. N. 160.
- Quomodo, qui potest, tenetur, & non facit, peccat, D. 7. N. 165. 170.
- Qualiter scire, & scire debere in jure, & equivalentur? D. 7. N. 166. 171.
- Nemo tenetur scire, nisi advertat se teneri, D. 7. N. 171.
- Cur ignorantia a Deo yetita? D. 7. N. 176.
- Dificile vincibilem ab invincibili discernere, D. 7. N. 213.
- Adversarii non combinant, sed destruunt hac duo principia: Dantur peccata ignorantie: Ad peccandum necessaria semper aliqua actualis advertentia, D. 7. N. 228. 229.
- Tenor stante errore mentiri; eo deposito, non mentiri, D. 7. N. 232.
- Parendum potius dictaminis culpabili, quam contra illud operari, D. 7. N. 228. ad 249.
- Laborans culpabili ignorantia duplēm habet remorū, D. 7. N. 245. 249.
- Non deponitur conscientia culpabilis per cognitionem, quod sit culpabilis, nec per confessionem; nec est dubia de opere, sed Tom. I.
- Ecce se ipsa, & per advertentia defectum fit inculpabilis, D. 7. N. 247. 270. ad 274.
- Vincibilis quando sit peccatum, D. 7. N. 273.
- Opus ad eam sequens est peccatum in illa, D. 7. N. 276.
- Tam furans cum scientia, quam cum erro re vincibili, furando peccat illo in se, iste in ignorantia liberatur, D. 7. N. 284.
- Directe suadendum, ut vincibilis deponatur, D. 7. N. 294. ad 298.
- Vid. *Conscientia, Error, Peccatum, Iniquitudo, Intellectus*. 8. D.
- Nulli, et si Supremæ convenit infallibilitas, D. 1. N. 77.
- Hilpana est 59. annis antiquior Rōmanæ, D. 2. N. 9.
- Intellectus.
- An error physicus sit malum illius? D. 6. N. 28. D. 8. N. 299. 302. 506. 507.
- Intellectus tendit in falsum sub ratione veri, D. 6. N. 236.
- An utraque contradictione possit simul esse dem intellectui esse probabili? D. 7. N. 24.
- Probabile.
- Afflentius ex motivo probabili, assentitur veritati, D. 8. N. 10.
- Aliud est judicare probabiliter, aliud probabilitatem, D. 8. N. 11.
- An possit physicè afflentiri minus probabili? D. 8. N. 226. ad 430.
- Quæstio Philosophica est utilis, non tamen necessaria ad Theologicam, D. 8. N. 227.
- Si physicè potest, potest moraliter, D. 8. N. 229. 261. ad 266.
- Est liber libertate exercitij, & specificatio nis in opinando, D. 8. N. 266.
- Opinans falsum, opinatur sub ratione veri, D. 8. N. 279. 283. 439. 468. 470.
- Ambo motiva sive æqualia, sive inæqualia movent, D. 8. N. 276. ad 283.
- Sola evidētia cogit intellectum, D. 8. N. 277. 431. & D. 9. N. 3948.
- Motiva afflensus, & diffensus, et si in modo vendo æqualia, sunt semper diversa, D. 8. N. 280. ad 456. 517. 530. ad 547. 596.
- Potest utraque contradictione simul videri, non tamen esse in re vera, D. 8. N. 286.
- Potest ex voluntatis imperio afflentiri minus probabili, D. 8. N. 289. ad 429.
- Potest non tantum physicè, sed licet, D. 8. N. 299. ad 306. 344. ad 350.
- Paritas Infidelis, Obedientis, & temere Jūdicantis, D. 8. N. 295. ad 306. 344. ad 359.
- Etiam in quaestione facti, D. 8. N. 323. ad 330. 491.
- Etiam stante evidētia de probabilitate partis opposite, D. 8. N. 331. 332. 475.
- Oo. Intellectus.

Intellectus et si foret dubius, non tamen post imperium voluntatis, D. 8. N. 432. 443.
 Intellectus qualiter sit ad instar Judicis? D. 8. N. 438. ad 441. 458. 459. 464.
 Voluntas potest ex diverso mouvo impere rare assentum, D. 8. N. 442.
 Nulla disparitas inter intellectum, & voluntatem, quod hæc inter bona possit, ille inter vera non possit, tendere in minus, D. 8. N. 449. ad 459. 468. ad 474. 480.
 Probabiliter verum, etiam motivum intellectus, D. 8. N. 451. ad 455. 523.
 Non tenetur ad verius, D. 8. N. 471. 473.
 Iterum comparo intellectum cum voluntate, D. 8. N. 473. 483. ad 487. 512. 602.
 Assentiens uni parti, non assentitur ei ob motiva partis opposita, D. 8. N. 477. ad 481.
 Nec dicit, judicio A. est verum; et si ex motivo B sit fallsum, D. 8. N. 482. 508.
 Cur objectivum, & subjectivum eligentis, D. 8. N. 535. 537. 596.
 Solvitur Paritas Testium, D. 8. N. 540. ad 547.
 Convenientia intellectus subdendo se voluntati, D. 8. N. 593.
 An sit liber mutare pro libito opinionem? D. 8. N. 586. 597.
 Objectum intellectus, tam est verum in re, quam apparens, D. 8. N. 603.
 Intellectus hominum sunt, ut oculi eorum, D. 9. N. 9.
 Magis convincitur à motivo evidenti, quam à centum obscuris, D. 9. N. 53.
 Intentio
 Multiplex. Vid. *Adventitia*.
Judei.
 An peccant? D. 7. N. 117. Vid. *Christus D. Index*.
 Ejus judicium speculativum de reatu nō est confundendum cum practico de poena, D. 4. N. 82. 83. & D. 8. N. 221. 237. ad 330. 440.
 Stante Testium aequalitate nequit dicere Jus, D. 8. N. 224.
 Justitia sententiae non est à voluntate; electio est, D. 8. N. 275.
 Nequit dicere jus in probabilius reum, D. 8. N. 237. 457. 458. 490. 526.
 An intellectus sit Judge? D. 8. N. 464.
Judicium.
 Non mutat physicum, sed moralem rei statum, D. 1. N. 81. D. 8. N. 347. 441. 499.
 Pertinacia Judicij maior in Idiotis, D. 4. N. 63. Et quam̄ detectabilis, D. 8. N. 322.
 Temerarium quid? ejus gradus, & causæ? D. 8. N. 397. 401.
 Si intellectus nequit assentiri minus probabili, implicat judicium temerarium, D. 8. N. 376. 420. ad 428.
 In quo sita ejus malitia, D. 8. N. 427.
Juramentum.
 Nequit exigi de Ordinandorum idoneitate, D. 1. N. 111.
 Quando peti possit? D. 1. N. 134.
Jus, Justitia.
 Jus Canonicum ait Papam ut privatum Doctorum est posse Hæreticum, D. 1. N. 92.
 Poillum ex justitiâ obligari alicui, quin ab illo obliger, D. 2. N. 51.
 An lex promulganda hic, ut hie obliget. Vid. *Lex, Papa*.
 Canonicum correxit Civile, D. 4. N. 44.
 In his, quæ sunt Juris positivi, nulla paritas, D. 4. N. 71.
 Paritas Justitiae bene tenenda, D. 8. N. 151. 156.
L
Lex.
A N peccet Populus sine causa: cam non acceptans? D. 1. N. 46. & D. 2. N. 53.
 Leges an obligent, ubi non sunt promulgatae? D. 2. N. 20.
 Legis interpretatio est ejus consuetudo, D. 2. N. 26.
 Lex Civilis obligat tantum, ubi promulgatur, D. 2. N. 42.
 Quid lex, & qui differat à præcepto? D. 2. N. 46.
 Non est de ratione legis, ut minetur culpam, & poenam. Et quid vis coactiva, quid directiva? Ib.
 Promulgatio quid? & an de essentiâ legis? D. 2. N. 47. 65.
 Lex supponit jus jurisdictionis, D. 2. N. 48.
 De Decretis Pontificis ut declarativi, ac de illis, ut pure prohibitivi aliter discurrendum, D. 2. N. 49.
 Finis legis non cadit sub legem, D. 2. N. 51.
 An acceptatio de essentiâ legis? D. 2. N. 53.
 Cur Leges Civiles non obligent, nisi ubi promulgatae: econtra Decreta Pontificia ut declarativa? D. 2. N. 71. ad 75.
 Nulla lex humana obligat cum mortis periculo, D. 3. N. 41.
 Dispensatio directa, & indirecta quid? D. 3. N. 44. 45.
 Natura lex non est à Deo dispensabilis, D. 3. N. 48.
 An cessante fine legis in particulari, cesset lex? D. 3. N. 62.
 Lex Dei est prima objectiva; lex humana est secunda objectiva morum regula, D. 5. N. 21.
 Nulla

INDEX RERUM.

431

- Nulla lex moraliter obligat, nisi cognita moraliter existens, D. 5. N. 32. 86. 109.
 Lex inter T.T. controversa est invincibiliter ignorata, D. 5. N. 37. 159.
 Lex ignota, violatur ad summum materialiter, non moraliter, D. 5. N. 50. 108. 109.
 An omnis lex sit invenibilis? D. 5. N. 88. 90. 154. ad 188. Vid. *Veritas*.
 Remota obligatio legis est à Legislatore; proxima à subditi cognitione, D. 5. N. 111. & D. 6. N. 161.
 Lex non vetat peccatum, nisi cognitum, D. 5. N. 114.
 Lex obligans facere, obligat querere, D. 5. N. 145.
 Damnatur, quod lex à sciente, non à nesciente, obliterari non poscit, D. 5. N. 184.
 Datur in Deo, & conscientia directa, & reflexa leges, D. 6. N. 12. 15. 166. 232.
 Vid. *Conscientia, Deus*.
 Quid utraque? D. 6. N. 16.
 Directa per se, reflexa per accidens intenduntur, Ibid.
 Reflexae non sunt indecenter exponenda, D. 6. N. 17. ad 24. 54. 57. 78.
 Objecta legum directarum distinguenda ab objectis reflexarum, D. 6. N. 24.
 Datur lex obligans sequi dictamen vincibiliter falsum, D. 6. N. 35. 36.
 Nulla inter legem Dei directam, & reflexam oppositio, nec inter earum objecta, D. 6. N. 74. 126.
 Quando lex directa sit regula objectiva; quando lex reflexa, D. 6. N. 122.
 Non sunt necessaria tales leges reflexae: & quod mores perinde est, five affirmantur, five negantur, D. 6. N. 180. ad 184. 226. 235.
 Ut lex obliget satis si detur in conscientia, est in re non daretur, D. 6. N. 187. 205.
 Datur lex obligans sequi falsum, propositum, ut verum, D. 6. N. 188.
 Non datur lex obligans vel ad verum, vel ad falsum, Ib.
 Inane argumentum, quod lex Dei nobis subordinaretur, D. 6. N. 190. 229. 231.
 Congruentia pro tuenda lege reflexa, D. 6. N. 193.
 Quo senti dicatur duas dari leges, D. 6. N. 226. 235.
 Lex obligans sequi erroneam est conditioinalis, seu nisi deponatur; obligans eam deponere est aboluta, D. 6. N. 245. ad 248. & D. 7. N. 119. 231. ad 238.
 Datur lex vetans operari cum dubio, D. 7. N. 121.
 Datur obligans, ut juxta vincibilem faltam operemur, D. 7. N. 199. 214. ad 224. Tom. I.
- Logica.
- Sensus compositi, & divisi doctrina diffinis,
- Oo ij

Lex affirmativa duo includit, unum directe, aliud indirecte, D. 7. N. 319.
 Praecepta affirmativa semper obligant, non tamen ad semper, Ib.
 Satis ut lex sit moraliter certa, ad hoc, ut obliget, nec opus, ut sit evidens, D. 9. N. 10. 19. 44. 48.

Libertas

Theologica, quid includat supra Philosophicam? D. 5. N. 31. 113.

Effectus liber in causa est, cuius causa est libera, D. 5. N. 34.
 Ad peccatum necessaria libertas à coactione, & necessitate, D. 5. N. 45. ad 51. & D. 7. N. 77. ad 108.

Quid ex S. August. libertas facti, & peccati? D. 7. N. 95.

Plures circa libertatem errores: & quid liberum arbitrium ex S. Thomâ? D. 5. N. 113. & D. 6. N. 4. & D. 7. N. 103.
 Si factis est ad peccatum libertas facti, inutiles sunt Pontificum in Baianos, Jansenistas, definitiones, D. 7. N. 77. 254.

Libertas indifferentiae constituitur per boni, & mali notitiam, D. 7. N. 82. 84.

Necessitas consequens ad libertatem, non tollit hanc, D. 7. N. 220. 223.

Quid liberum in se; quid in sua causa? D. 7. N. 325. 328.

Libertas est similitas potentiae, non potentia similitatis, D. 8. N. 26.

Quid libertas exercitij, seu contradictionis, quid specificationis, seu contrarietatis? D. 8. N. 263. 300. ad 322.

Omne, quod constituit potentiam proximam liberam, debet componi posse cum actu, D. 8. N. 376. ad 380. Vid. *Peccatum*.

Libri

Malè intellekti, occasio errandi, D. 1. N. 10.

Qualiter legendi, D. 2. N. 4.

Veriti, D. 2. N. 35.

Non omne, quod liber ab Ecclesiâ approbatus continet, est de fide, D. 2. N. 36.

Vid. *S. P. Ignatius*.

Decreta circa libros, quando omnes obligent? D. 2. N. 37.

Liber daminari potest à Papâ, ut Papâ; & à Papâ, ut Capite Inquisitionis, Ib.

Vetatur lectio Scripturarum idiomate vulgari, D. 2. N. 123.

Censura, nisi aliud exprimatur, cadit in librum, non in Authorem, D. 3. N. 1.

Libri Morales sermone vulgari yetandi esent, D. 3. N. 31.

Quām infelices T.T. si eorum libri ab Idiotis terantur, Ib.

Logica.

Sensus compositi, & divisi doctrina diffinis,

Oo ij

cilis, D. 1. N. 63. ad 69.
 Quoties res est de rei quidditate, communis standum definitioni, D. 2. N. 13.
 Modalis aliam non habet veritatem, quam
 modi, D. 2. N. 99.
 In modali dictum, nec affirmatur, nec ne-
 gatur, Ib. & 127.
 Quid materia propositionis? D. 3. N. 78.
 Modi, quos Theologia Moralis considerat,
 D. 3. N. 83.
 Regula discernens contradicitorias à contra-
 ris, Ib. & D. 8. N. 2.
 Non est melius contradicere, quam, &c. D.
 3. N. 84.
 Nequit definitioni addi, quod est disputan-
 dum, D. 4. N. 80.
 Si species fit notior genere, licet genus per
 speciem exponere, D. 4. N. 87. 89.
 Argumēta calculatoria saepe nulla, D. 4. N. 91.
 An motivum conclusionis sit universalius
 illā? D. 4. N. 115.
 Lis de voce dirimitur à modo loquendi Do-
 ctorum, D. 5. N. 36.
 Si una ex æquivalentibus affirmatur, & alia:
 si negetur, & alia, D. 5. N. 54.
 Syllogismi reflexi saepe necessarii, D. 6. N. 94.
 Præmissæ dictaminis invincibiliter falsi, D.
 6. N. 112. ad 115. 123. 180. 213. & D. 9.
 N. 15.
 Præmissæ dictaminis Prudentiae speculati-
 vè veri, D. 6. N. 139.
 Vid: *Prudentia*.
 Ex absurdæ hypothesi absurdæ illationes, D.
 6. N. 165. 254. 256. & D. 7. N. 100.
 Consequens ad præmissam falsam, nequit di-
 cī verum secundūm quid, & conclusio se-
 quitur partem debiliorem, D. 6. N. 169.
 Quid opinio contraria, quid contradicitoria,
 quid absolute, quid modalis? D. 8. N. 2.
 22. 29. ad 36.
 Contradicitoriae ne quidem ex diversis moti-
 vis compoſſibiles, D. 8. N. 22.
 Quid necesse, ut modales opponantur? D. 8.
 N. 20.
 Nulla illatio à suppositione confusa ad de-
 terminatam, D. 8. N. 142.
 Nulla ab objecto ad actum, D. 8. N. 158.
 Nulla à similitate potentiae ad potentiam si-
 multatis, D. 8. N. 197. 200.
 Quid sit rationem magis, quid nimis proba-
 re? D. 8. N. 405.
 Celebre Sophisma, D. 9. N. 97.
 A contradictorio consequentis tenet illatio
 ad contradicitorium, non ad contrarium
 antecedentis, D. 9. N. 99.
 Cōtrarie posunt simul esse falso, nō vera, Ib.
Lutherus.
 Vid: *Badius*, *Calvinus*, *Hæretici*.

M

Matrimonium.

D. Eclaratio authoritativa ejusdem, cui
 competit? D. 1. N. 117.
Medicus.
 Lex Tridentini quando illos obliget? D. 2.
 N. 41.

M. Mercurius.

Laudatur, D. 6. N. 99.
 Optimam dat rationem, cur Deus pro secun-
 dā regulā dederit dictamen, D. 6. N.
 200.

Ait licere disputandi gratiā minus probabi-
 lem, D. 8. N. 32.

Ait, quid judicans oppositam probabilem,
 judicet esse alijs, non sibi, D. 8. N. 102.

Ait intellectum in speculativis opinari posse
 minus probabilem, D. 8. N. 239.

Eius argumenta, quid intellectus nequeat
 assentiri minus probabili, D. 8. N. 334. ad
 359.

Nec sit liber inter motiva æqualia, D. 8. N.
 430. ad 475.

Ait, quid Pagano lex Judaica proponatur,
 ut probabilior, quam Christiana, te-
 neatur ad Judaismum, D. 8. N. 240.

Ait probabilitates se clidere, D. 8. N. 430.
 435. ad 441.

Ait, quid voluntas ad medium aptius, in-
 tellectus ad verius teneatur, D. 8. N. 466.
 472.

Meritum.

Est a dignitate operantis, D. 6. N. 11. 89.
 Cur putans se mereri quantum Deipara,
 non mereatur? Ib.

Supponit libertatem indifferentiæ, & augen-
 tur juxta dignitatem operantis, D. 6. N.
 26. 145. & D. 7. N. 81. 332.

Ut actus sit meritorius, non est opus, ut à
 charitate ordinetur in Deum, D. 7. N. 30.
 Quid meritum de congruo, quid de condig-
 no? D. 7. N. 332.

Miraculum.

An falsa religio possit veris miraculis con-
 firmari? D. 6. N. 180. & D. 9. N. 95.

An fuissent in pura natura? D. 9. N. 83.
 Sunt quasi sigillum Dei loquentis, D. 9. N.

93.

Miracula Hæretorum, D. 9. N. 93.

An miranda à Dæmone patrata, sint miracu-
 la? Ib.

Quid necesse ad verum miraculum? D. 9.
 N. 94.

Missa.

An Horæ matutinae ante præmittenda? D.
 1. N. 75.

Ejus

Eius stipendium, D. 2. N. 71. 72. Vid. *Omiffo*.
Modeftia.

Quā necessaria in TT. D. 1. N. 118. & D. 3. N. 1. ad 17. & D. 8. N. 166.

Magnētis indicium, D. 3. N. 5. ad 10. Excuandi siquā erronea doeuere, Ibid.

D. Thom. moderatio contra opinōnes fibi oppofitas, D. 3. N. 30.

Cenfurandi facilis ex Ochamo, & Bannez, ignorantiæ indicium, D. 3. N. 33. ad 36.

Pertinacia judicij in Idiotis maior, D. 4. N. 63. TT. quō sapiētiores, eō modeftiores, D. 8. N. 165. *Moniales*.

Egreſius quando illis licitus, D. 3. N. 41. *Motivum*.

Quod, & quo, D. 4. N. 11. Vid. *Objectum*. Actus non ſpecificantur neceſſariō à motivo, ſed à lumine, quo applicantur, D. 4. N. 21. Vid. *Actus*, *Objectum*.

N

Natura.

Est de fide non repugnare ſtatūm pure naturæ, D. 9. N. 83.

Non eſt evidens, nos in eo non eſt, D. 9. N. 85.

An in eo ſtatu fuiffent miracula? Ibid.

Neceffitas.

Purè antecedens tollit libertatem, D. 5. N. 65. Neceffitas medij, & præcepti quid? D. 5. N. 115.

O

Obedientia.

Omnes Ascetici ſupponunt, quid intellexit poſſit à voluntate fleſti, D. 8. N. 321.

Prudens monitum S. P. Ignatij datum Patri Laynez ad Tridentinum definiato: Ne iūa in opinione fit tenax; quin oppofitæ rationes trahat, D. 8. N. 322.

Sepe implicat, ut ſubditus judicet directe verū, quod Superior jubet, D. 8. N. 340. 359. *Objectum*.

Aliqua vetita, quia mala; aliqua mala, quia vetita, D. 2. N. 49.

Tam de objecō neceſſario dari potest opinio, quam de contingentī, evidentiā, D. 4. N. 10.

Idem objecō pro luminis diverſitate potest eſt evidens, aut probabile, D. 4. N. 12. Evidentiā, probabilitas, &c. non ſunt in objecō, Ibid. & D. 8. N. 573.

Motivum quo, eſt quod ſpecificat neceſſariō actū, D. 4. N. 20.

Tom. I.

Motivum in ſe, nec eſt certum, nec probabile, Ibid.

Non refundit ſuam perfeſtionem in actū, niſi pro luminis menſurā, D. 4. N. 34.

Formē objecōs convenientes, D. 4. N. 118. Objecō non movent, niſi ut cognitum, D. 6. N. 64. Vid. *Intellectus*.

Omiffo

Jejunij, in eo, qui ſe redit impotentem jejunare, quando fit peccatum? D. 7. N. 234.

Plura de omiffoe actus præcepti, D. 7. N. 341.

Sacri omiffo eſt peccatum in volitione ſomni, Ibid.

Opinio.

Cur homines liberiū opinentur circa mores? D. 1. N. 12.

Quid ſpeculativa, quid praetica? D. 1. N. 65.

Inductio opinionum, quæ à probabilitate ad improbabilitatem tranſiere, D. 1. N. 65. 74.

Quid haeretica, & haereti proxima? D. 1. N. 93. & D. 3. N. 12.

Erronea, & errori proxima? Ibid. & D. 3. N.

13. 14.

Mediate, & immediate de Fide? D. 1. N. 93.

Opiniones quando, & qualiter cenfurandæ? D. 1. N. 118.

Antiquata, & damnata? D. 2. N. 71. 133. ad 137.

Scandalosa? D. 2. N. 78. & D. 3. N. 16. Vid. *Scandalum*.

An opinio nimis stricta dici poſſit scandalofa? D. 2. N. 92. 93. 124. 125.

Offensiva pietatis, ex ſe, aut ex ignorantia, D. 2. N. 92. & D. 3. N. 14.

Quid improbabiliſ? Vid. *Probabile*.

Quid haereticum ſapiens, Malè ſonans, Blafphemia, Temeraria, Seditioſa, Schifinatice, D. 3. N. 14. 15.

Quando opiniones inter TT. dubiae cenzurandæ? D. 3. N. 29. 31.

Opinio communis quid? D. 3. N. 22.

Quid opinio, & qua ejus formido? D. 4. N. 6. 10. 17.

Discrimen opinionis à fide, dubio &c. D. 4. N. 6. 41. 42.

An fit judicium abſolutum? D. 4. N. 8. 17.

Quid fit, quid eis objectum poſſit aliter ſe habere? D. 4. N. 10. D. 8. N. 49.

Non omnis opinio probabilis, D. 4. N. 40.

An opinari fit in nobis, ſeu fit nobis liberum? D. 8. N. 265. Vid. *Intellectus*.

Opinans, nec fingit, nec dubitat, D. 8. N. 271. ad 281.

Opinio, & dubium ſimul repugnant, D. 8. N. 436.

Non licet pro libito mutare opinionem, D. 8. N. 586. ad 597.

Opinari eft liberū, nō imaginari, D. 8. N. 601.

Oo iiij

Opinans

Opinans putat se dicere verum, D.8.N.602.
Aliud est opinio probabilis, aliud moraliter
certa, D.9.N.28.

Ordo.

Nequit peti juramentum de Ordinandorum
idoneitate, D.1.N.111.137.

Vid. *Episcopus.*

Originale.

Pœna Parvulorum cum eo folium morien-
tium, D.3.N.4.Vid. *Augustinus.*
Pelagianni negarunt originale, D.5.N.106.
Quam bellè S. Thom. excusat D. Augusti-
num, D.5.N.107.

P*Palanco.*

A It, omnes negare, quod actus fiat for-
maliter honestus ab invincibili hon-
estatis errore, D.4.N.46. ad 50.
Ait falsitatem speculativam sibi iudicio spe-
culativo convenire, & practicam practi-
co, D.6.N.131.

Negat aetum honestari formaliter ab invin-
cibili errore, D.6.N.151. ad 170.

Quia repugnat lex obligans fequi falso:
Quia Deus præcipue vetat, quod ipse ve-
tat, quam quod conscientia falsa: Quia
Deus dicere posset, Venite ad Regnum,
quia furati cœlis, D.6.N.152. ad 170.

Ait actum sub errore invincibili esse tantum
secundum quid honestum, D.6.N.169.

Imponit Probabilis, quod negent, verum
in re esse Prudenter objectum, D.6.N.170.
Eius argumenta contra leges reflexas, D.6.

N.172. ad 180.

Quia lex Dei nostro arbitrio subordinare-
tur: & quia satis est tueri in Deo legem
sequendi verum, D.6.N.177.180.

Imponit etiam, quod afferant dari in Deo
legem sequendi vel verum, vel falso, D.
6.N.188.

Negat ad peccandum nunc, requiri nunc
novam peccati libertatem, sed satis novam
nunc facti. Rejicio passim, D.7.

Nostram sententiam de advertientia necessi-
tate vocat stupendæ laxitatis. Ostendo la-
xiorem esse siam, D.7.N.287.

Ait, quod conscientia vincibiliter falsa magis
obliget, quam lex superioris, D.7.N.296.

Ait repugnare similitatem probabilitatis: &
quod tunc qualibet sit tantum probabilis
secundum quid, nempe si alia desit, D.
8.N.195.

Probat paritate testimoniū; & quia utraque ma-
net dubia; & quia utraque foret vera, D.
8.N.195. ad 203.

Eius responsio ad nostram ex peccato infi-

delitatis, & iudicij temerarij paritatem,
quam nulla, D.8.N.360. ad 386.

Ait nostrum ex Deipara argumentum plus
virulentia, quam efficacæ continere: &
quod post Alex. VII. non licet disputare,
nisi sit sine labore concepta, D.8.N.365.366.
Eius loquendi libertatem rejicio, D.8.N.
368. ad 386.

Non respondet paritati voluntatis, quod ut
huc potest inter bona eligere minus, ita in-
tellectus inter vera, D.8.N.449. ad 454.

Eius rationes pro impotentiâ intellectus, ut
affinitati minus probabili, D.8.N.476.
ad 506.

Ait magis venerari tam D. Augustinum,
quam D.Hieronymum, qui neutri affini-
tut, quam qui alterutri, dum opponun-
tur, D.8.N.480.493.

Solvo, D.8.N.579.

Loquens de P. Terillo ait: T oties erat, quo-
ties loquitur, D.8.N.496.

Agitat in alio sensu questionem, D.8.N.580

Eius contradictiones, D.4.N.127.D.6.N.
291. ad 298. D.8.N.368.

Eius animositates, D.7.N.287.D.8.N.496.
Eius improbabilitates. Inter iudicium trans-
pro non labore Deipara, & ejus iudicij sus-
pensionem, præfert hanc iudicij; dicen-
do, quod sit sanctius suspendere, D.8.N.
368. ad 386.

Papa.

Considerari potest ut Doctor privatus, & ut
Doctor totius Ecclesiæ quoad fidem, &
mores, D.1.N.16.18.

Triplicerit ut Papa damnare potest opinio-
nes, D.1.N.17.

Ut Doctor privatus potest scienter contra
fidem errare: et si numquam presumendū:
& à quo tunc deponendus? D.1.N.20.24.
29.

Papa ut Papa est infallibilis extra Conciliū
in materia fidei, & morum, censuris, cano-
natione, & questionibus facti toti Ec-
clesiæ propositos, D.1.N.30. ad 44.

Implicat, ut imprudenter procedat, D.1.N.45

Acceptatio Ecclesiæ non dat Papæ infallibi-
litem, D.1.N.46.

An sit infallibilis Papa, dum uni solum
Regno loquitur? D.1.N.47.

An æquè certa sit Papæ infallibilitas in ma-
teria morum, ac Fidei? D.1.N.49.

An in moribus ad salutē non necessarijs? Ib.

Est de fide hunc numero hominē esse Papā;
quin et si hoc non esset de fide, adhuc ejus

definitiones essent infallibilis, D.1.N.50.

An Papam esse infallibilem sit de fide, an
tantum moraliter certum? Ib. & N.90.
ad 97.

Errores,

INDEX RERUM.

435

- Erros, quos Hæretici Papa tribuunt, D. 1.N.51.
 Potest Papa probabilizare, & improbabili-
 zarum opiniones, D.1.N.52.
 Judicij Pontificij eminentia, D.1.73.76.77.
 87.& D.2.N.104.
 Longe alter Papa, ac Inquisitio declarat,
 D.1.N.77.79.
 An est Hæreticus, qui negaret opinionem
 esse tamē, quam Papa declarat, D. 1.
 N.97.
 Concilium à Papâ, non Papa à Concilio,
 sumit firmitatem, D.1.N.100.
 Papa censurans docet Ecclesiam: & benè no-
 tam, quā censurā damnet, D.1.N.102.
 103.
 Non violatur Papæ præceptum, si nō cen-
 surata notetur ut improbabili. Vid. *Censura*.
 Urbanus II. vetuit, ne peteretur juramen-
 tum de idoneitate Ordinandorum, D. 1.
 N.111.137.
 Soli Papæ incit in fallibilis declaratio de op-
 ionum improbabilitate, D.1.N.138. &
 D.2.N.3.
 An Decreta sint à Papâ ut Capite totius Ec-
 clezæ? D.2.N.3.
 Scrupulosa quaestio Papæ authoritatem la-
 dent, D.2.N.12.
 Quid sit loqui ex Cathedrâ, & unde colliga-
 tur? D.2.N.14. ad 29.
 An dicta Decreta moderna sint Definitio-
 nes? D.2.N.31.36.
 Censura Papæ retentis ijsdem circumstantijs
 est invariabilis: & à sententiâ Papæ de-
 clarativâ non potest, à purè legislativâ po-
 test fieri supplicatio, D.2.N. 37.75.D.3.
 N.53.
 Leges Papæ ut declaratorias obligant, ubi
 non promulgatae, dummodo constent, D.
 2.N.56.67.
 Non ita Civiles, D.2.N.70.
 An damnatae ut scandalosa sint false? D.2.
 N.100.
 Ex illis inferebatur probabilitas practica, D.
 2.N.103.
 An opinionem re falsam Papa declarare pos-
 sit probabiliorem? D.2.N.132.
 Quid vetent Decreta Alex. VII. VIII. & In-
 nocent. XI. D.3.N.18.ad 36.
 Discrimen inter leges Papæ declarativas, &
 legislativas, D. 3.N.53.61.
 Papa damnantes opiniones Jansenij, D.5.N.
 50.
 Definitiones Pontificum inutiles, si ad pec-
 catum fatis est libertas facti, D.7.N.77. ad
 100.
 Utraque contradictione de Christo D. ven-
 turo vocatur à Sixto V. fidei, & rationi
 Tom.I.
- confusa, D.8.N.46.
 Videtur ab Innoc. XI. definitum, quod pia
 affectio sit necessaria ad fidem, D.9.N.41.
 Vid. *Damnata, Decreta, Lex*,
S. Paulus.
 Ejus Textus, quod non est ex fide, exponi-
 tur à D.Bonav.D.4.N.75.
Paritates.
 In his, quæ sunt juris positivi, nulla paritas,
 D.4.N.44.
 Quām incepit ex diligentia pro re temporali
 ad diligentiam pro spirituali, D.5.N.164.
 ad 174.
 Horologij, D.6.N.121.
 Actus externi, D.7.N.20.146.ad 148.263.
 Tertium, D.8.N.68.101.459.
 Justitia, D.8.N.151.198.211.
 Judicis, D.8.N.220.275.439.464.
 Statuæ, D.8.N.250.278.432.478.
 Pictoris, D.8.N.251.
 Trahentium, D.8.N.255.
 Ligati, D.8.N.430.
 Syderum, D.8.N.592.
 Aliæ paritates, D.8.N.273.ad 286.437.439.
 Cur paritates physicæ nil concludant, D. 8
 N.499.
- Peccatum.*
 Spirituale quale? Difficilis curationis, D. 1.
 N.121.
 An volens committere omne veniale peccet
 mortaliiter? D.2.N.97.
 Peccatum absentientis, aut practicantis dam-
 natarum. Vid. *Damnata*.
 Poena est impropriæ peccatum, D.5.N.45.
 Peccatum est à folosciente, D. 5.N.47.79.
 85.92.
 Ad peccandum duplex cognitione necessaria,
 una retrahens, alia allicens, D.5.N.50.
 113.& D.7.N.50.52.108.
 Libertas supponit peccati cognitionem, D.
 5.N.51.
 Libertas Theologica quid? Necessaria ad
 peccatum libertas à necessitate, non tan-
 tum à coactione, D.5.N.52.113.114. &
 D.7.N.91.ad 94.
 Quid propriæ, quid impropriæ peccatum?
 quid materiale, quid formale? D.5.N.92.
 ad 109.
 Acutè distinguit S.Augustin. peccatum for-
 male à materiali; & ait hoc esse peccatum,
 non culpam, Ib.
 Peccatum ignorante. Vid. *Ignorantia*.
 Quid libertas peccai, quid facti? Ibid.
 Vid. *Libertas*.
 Qualiter omnis peccans ignorans? D. 5.N.
 102. & D.8.N.474.
 Cur peccatum multiam peccati infinitam, non
 contrahat infinitam? D.6.N.92.
- Oo iiiij Cur

- Cur sublato errore non licet complacere de opere in se malo? Ib.
 An peccans ex ignorantia cognoscat suam ignorantiam? D.7.
 Vid. *Ignorantia Vincibilis.*
Quæ advertentia ad peccatum formale necessaria? D.7.N.38.& à N.49.ad 63. 179.
 213.214.
 Dantur peccata ignorantiae verè talia, D.7.
 N.41.131.136.
 Ad mortale fatus advertentia interpretativa? D.7.N.49. ad 53.
 Ad peccatum novum non fatis nova libertas facti, D.7. N.80. ad 109.144.
 Necessaria nova nunc actualis libertas peccati, D.7.N.87.109.ad 114.
 Si ad peccandum nunc, fatis foret libertas peccati præterita, Pontificum Definitio-nes erunt inutiles, D.7.N.79.ad 104.
 Actus primi nō sunt mortale, ut vult Janicinus, D.7.N.90.
 Peccata occulta, corumque radix, D.7.N. 128.
 Necessitas consequens non tollit peccatum: tollit, si fiat antecedens, D.7.N.133.
 Modernorum argumenta, quam antiqua! D.7.N.135. Vid. *Error.* Vid. *Ignorantia.*
 Ad peccandum non est necessaria Scientia, aut judicium, fatis advertentia, &c. D.7. N.179.288.294.302.
 Agere contra scrupulos, quando sit, & non sit peccatum? D.7.N.243.
 Implicat peccatum sine advertentiâ. Quæ? D.7.N. 253. 294.
 Ad peccatum fatus, ut vel in se, vel in sui causa sit volitum, D.7.N.263. 307.
 Actus externus non vetatur sine interno, D.7.N.266.
 Opera externa sunt propriæ peccata, Ib.318.
 Adversarij laxiores nobis; & quod inter eos, & nos discriben? D.7.N.278.
 Dum peccatum considerant, dicunt, quod nos: dum ignorantiae peccatum, a nobis recedunt, D.7.N.293.
 Peccatum Philosophicum, D.7.N.313.
 Prævidens se fieri impotenter solvere, quando peccet? D.7.N.334.
 Operari cōtra apprehensionem peccati prudenter contempnam, non est peccatum, D.7.N.243.
 Aliud peccatum in se, aliud in sui causa, D.7.N.346.
Pelagius.
 Negavit peccata ignorantiae, & peccatum originale; & nimis extulit liberum arbitrium, D.5.N.100.106.& D.7.N.144.
 Discriben Pelagianorum, & Semi-Pelagianorum, D.7.N.279.
- Praxis.*
- Summè varij inter le T.T. D.4.N.122.
 Quid juxta me? D.4. N.124.ad 130.
 Cognitio speculativa non differt necessariò a practica ex objecto, sed ex modo, D.4. N.125.
 Dantur judicia universalia practica, & par-ticularia speculativa, D.4.N.129.130.
Probabile in genere.
 An Probabile posset improbabilizari? D.1. N.53. ad 84.
 Quid intrinsecè, quid extrinsecè probabi-lis? D.1.N.65.& D.4.N.121.
 Qualiter opinio de Probabilib transfat in Im-probabilem, D.1.N.67. Inducio, Ib. & N. 122.
 Docti possunt dare, & tollere Probabilita-tem, D.1.N.77.108.
 Probabilitas non est intrinseca opinioni, D.1. N. 83.D.4.N.7.
 Probabilitas tollitur à certitudine oppositi, Ib. & D.2.N.82. D.4.N.59. D.8.N.22.
 Soli Papæ incit authoritas infallibilis improbabilizandi; alijs fallibilis, D.1.N.138.
 Qui legendi pro probabilitate? D.1.N.141.
 Quid probabilitas speculativa, quid practi-ca; & unde? D.2.N.82.D.4.N.126.ad 130.
 Quid Probabile, Improbabile, Non Proba-bile, Tenuiter Probabile? D.2.N.95.115.
 Potest neutra ex contradictorijs esse proba-bilis, Ib. & 115.
 Cur omne practice probabile fit i speculativè probabile; non econtra? D.2. N.98.
 Probabilitas non tollitur à solâ evidentiâ, D.2. N.130.
 Cur si una est probabilis, nō ideo ei opposita est improbabilis; si vero una sit certo vera, alia sit certo improbabilis? D.2. N. 136.
 Probabilitas non tollitur à probabilitate, Ib. & D.4. N.96. D.8.N.15. 50. ad 58. 456.
 D.9. N. 28.
 Probabilium Systema quando mutari coepi-rit? D.4.N.1.
 Quid subjectiva, & objectivea probabilitas Theologica? D.4. N. 7.
 Omne probabile est verofimile; non econtra, D.4.N.24.71.
 Quid juxta alios opinio probabilis? D.4.N. 20.
 Quid juxta me? D.4.N.29.52.83.ad 86.
 Potest una ex contradictorijs esse probabi-lis, non alia; non vero potest una esse incer-ta, & dubia, non alia? D.4. N. 25.27.
 Solvens rationes unius partis non ideo pro-bat oppositam, D.4. N.28.
 An ut opinio sit probabilis, solvenda sint op-positæ rationes? D.4.N.33.49.
 Qui Doctor faciat opinionem probabilem? D.4.N.36.121.
Que-

INDEX RERUM.

437

- Quilibet probabilis apparet ex suo motivo
vera, & opposita falsa, D. 4. N. 39.
Non omnis opinio est probabilis, D. 4. N.
40.
A quo tollatur probabilitas? D. 4. N. 40. D.
8. N. 25. D. 9. N. 82.
Qui opinio probabilis differat a fide, ab im-
probabili, &c. D. 4. N. 41.
Omnis extrinsecè probabilis fundatur in in-
trinsecè probabilii, D. 4. N. 43. 121.
Quid positivè, quid negativè improbabili?
D. 4. N. 44.
Ex hoc quod una non sit probabilis, non
ideo opposita est certa, D. 4. N. 48.
Contra certum nil datur probabile, & econ-
tra, D. 4. N. 46. ad 50.
Cur hereles non sint probabiles? Ib. & N.
56. ad 67.
Probabilitas non sit certitudo per ignoran-
tiam rationis opposita, D. 4. N. 47.
Tenuis probabilitas est implicatio termino-
rum, D. 4. N. 52.
Parum probabilis non est probabilis, Ib.
Diferentia inter probabile Academicorum,
& nostrum, D. 4. N. 70. ad 74.
Opinio nec qua facit legi est probabilis,
nec qua libertati est improbabili. Indu-
ctio, D. 4. N. 75. 76.
Probabilitas falsitas non tollit probabi-
litatem veritatis, D. 4. N. 81.
An antiqui per Probabile intellexerint Pro-
babilius? Ibid.
Expono meam definitionem: & unde moti-
vi gravitas sumatur? D. 4. N. 85.
Cur a TT. Aristotelia definitio deseratur?
D. 4. N. 100. ad 120.
Quid magis, minus, æquè, intrinsecè, & ex-
trinsecè probabilis? D. 4. N. 122. ad 129.
An omnis certo probabilis sit tuta? D. 4. N.
132.
An idem sit Probabilius, ac Tuitius; & unde
Tuitioritas, unde Probabilioritas? Ib. & N.
134.
Probabilitas, & Veritas mutuo realiter di-
stinguuntur, D. 5. N. 1. ad 9. D. 8. N. 84.
ad 92.
Quid probabilitas objectiva, quid formalis?
D. 5. N. 6.
Duplex opinio nequit mutuo esse probabi-
lior, D. 8. N. 24.
Ut opinio non sit probabilis, satis, vel ut ca-
reat gravi pro se ratione; vel ut contra se
habeat aliquid certum, D. 8. N. 25.
Probabilitas latè sumpta est immunitas à
censura, D. 8. N. 207.
Aliud Probabilitas, aliud Dubium, D. 8. N.
572.
Probabilitas tollitur tam ab evidentiâ, quam
- à certitudine, D. 9. N. 82.
Similitas Probabilitatis, & Probabilitas
Similitatis.
Quid utraque? D. 8. N. 26. 73.
Cur hac implicet, non illa? Ib. & N. 28. 33.
A simultanea probabilitate veritatis, nulla
illatio ad simultanciam veritatem, D. 8. N.
90. 91.
Sola determinata certa falsitas, non verò in-
determinata tollit à motivo gravitatem,
D. 8. N. 98. 103.
Ignorantia veri non tollit probabilitatem, D.
8. N. 106.
Utrumque motivum est grave, D. 8. N. 109.
Uterque contradicens dicit probabilitatem ve-
rum, D. 8. N. 110.
Uterque est sapiens quoad probabilitatem,
neuter quoad veritatem, D. 8. N. 118.
Potest utraque contradictione esse simili-
quoad nos prudenter vera, D. 8. N. 136. ad
141. 152.
Ex motivorum similitate inferuntur similitas
probabilitatis; non verò probabilitas si-
militatis actuum, D. 8. N. 158. 206.
Ambe probabiles sunt ethice sanæ, D. 8. N.
161.
Utræque simul esse possunt evidenter pro-
babiles, D. 8. N. 194.
Maxima absurdia ex sententiâ negante oppo-
sitam propriæ esse probabilem, D. 8. N.
208.
Magis, Minus, & Æquè Probabile.
Rejicienda tam nimis stricte, quam nimis
laxæ, D. 1. N. 119.
Sola certo probabilis licet. Quæ sit talis? D.
1. N. 139.
Vtraque probabiles ex proprio motivo vide-
tur vera, D. 4. N. 39.
Sequens minus probabilem sequitur ut ve-
ram, D. 4. N. 76.
Quid magis, minus, æquè probabile, D. 4. N.
131.
Satis Probabilissima, et si falsa, D. 5. N. 121.
Falsum, idem est Probabilius, ac moraliter
certum, D. 8. N. 42. ad 47.
Inductio DD. qui oppositas proprijs vocant
probabiles, D. 8. N. 35. ad 42.
TT. regulariter non impugnant probabili-
tatem, sed veritatem, D. 8. N. 43.
Excedens pertinacia negare, quod penes se
omnis aliena sit non probabilis, D. 8. N.
44. ad 57. 111. 208. 221.
Probabilitas tollitur, vel per hoc, quod pro-
babili careat ratione pro se gravi, vel con-
tra se habeat certam rationem, D. 8. N. 53.
Si minus, aut æquè probabilis licet in specu-
lativis, etiam in practicis, D. 8. N. 59.
Qui judicat oppositam fuisse probabilem,
judicat

judicat sibi esse talem, D.8.N.70.
Cur utraque nequeat esse eidem probabile
ior? D.8.N.163.
Si motiva æqualia se destruant, nil dabitur
probabile, sed omnia erunt, vel improba-
bilia, vel moraliter certa, D.8.N.217.221.
Questio de lito usu minus probabilis non
est chimærica, D.8.N.222. Vid. *Intellectus*.
Et si quæstio Philosophica non sit necessaria
ad Theologicam, est tamen utilissima, D.
8.N.230. Vid. *Intellectus*.
Judicium probabilius est saepe imprudens: &
minus probable est saepe prudens, D.8.
N.236.
Motiva, ob quæ voluntas sanctè imperare
potest alienum minus probabilis, D.8.
N.244.
Et si minus probable videatur magis falsum,
videtur adhuc verum, D.8.N.333.467.
468.
Etiam in quæstionibus facti assentiri possum
minus probabili, D.8.N.491.
An hic actus fit prudens, *Credo hoc, et si oppo-*
sum, fit mihi probabilius? D.8.N.508.502.
509.
Æqualis ratio, et si faciat rem incertam, ad-
huc facit rem probabilem, D.8.N.572.
An licet quotidie mutare opinionem? D.8.
N.586.597.
Et si intellectus non posset physicè assentiri
minus probabili, licet utsi minus proba-
bilis, D.8.N.605.
Qualiter tunc dubium peccati tolleretur? D.
8.N.607.609.
Si sequens probabiliorcm directe non pec-
cat, nec sequens reflexe probabilorem,
D.8.N.608.

Probabilismus.

Nemo Probabilitarum docet, quod detur
in Deo lex lequendi conscientiam, vel
veram, vel faltam, D.6.N.188.
Docet modeliam, D.8.N.167.
Probabiliorismus.
Quis differat à Janenimo? D.4.N.2.
Probabilioritatem inter se ad stuporem discon-
des, D.4.N.4.
Probabiliorismus promovet mentis capito-
ritatem, sui æstimationem, aliorum con-
temptum, D.8.N.51.
Nemo laxat, nisi ut Probabiliorista, D.8.
N.527.530.

Prudentia.

Declaratio prudentialis quibus competit?
D.1.N.116.
Alia est cum jurisdictione, alia sine illâ, Ib.
Prudentis munus, D.1.N.124.
Ad Probabile fatus saepe est solum Pruden-
tum judicium, D.4.N.33.

Omne judicium practicum certò probable
est prudens, D.4.N.82.
Prudentia non convenit semper veritas Lo-
gica, sed ethica: unde dantur judicia pru-
dentia logice falsa; & imprudentia logice
vera, D.5.N.12.D.6.N.91.136.D.8.N.
296.ad 301.

Prudentia munus est dirigere actus huma-
nos, D.5.N.15.

Principia directa, & reflexa prudentiae sunt
regula objectiva secundaria, D.5.N.21.
Vid. *Conscientia, Lex.*

Vt actus si prudens, satis est, ut à prudentia
imperetur, D.6.N.91.138.

Defendi potest, quod omnis prudentia actus
sit logice verus: præmisæ tamen mutan-
da, D.6.N.139.

Prudentia objectum est, tam verum, quam
falsum, apparenß graviter verum, D.6.N.
170.

Quando Prudentum judicium sit regula? D.
6.N.210.D.7.N.211.

Qualiter contradicentes sibi invicem pru-
denter contradicant? D.8.N.600.

Certitudo moralis pendet à judicio Pruden-
tum, D.9.N.8.

Ethicæ Christianæ principium, D.9.N.17.

Q*Quæstio*

Facti an spectet ad fidem? D.1.N.24.
Principium pro facti quæstione funda-
mentum est authoritas, D.1.N.28.

Quæstiones Juris, & Facti saepe vix discer-
nibiles, D.1.N.36.37.

Quæstiones scrupulose infirmant veritatem,
D.2.N.12.

Quæstio de voce à modo loquendi perito-
rum dirimitur, D.5.N.36.

R*Regula Morum.*

Cur homines liberius opinentur circa
mores, quam circa fidem? D.1.N.12.
Invincibiliter falsum læpe est regula, D.1.
N.88. & D.6. fusæ.

Damnata ante damnationem fuerunt regu-
la; at ex errore, Ib.

Regula pro tollendo à Damnatis scandalis,
D.5.N.74.ad 94.

Regula Dialecticæ, D.3.N.94. Vid. *Logica*.

Regula, Infipimus in obscuris, D.4.N.7.
111.

Primaria objectiva morum regula est Dei

lex;

INDEX RERUM.

439

- lex; secundaria est lex humana, D. 5. N. 21. D. 6. N. 87. 230.
 Proxima formalis regula morum, cui standum, est solum ultimum conscientiae di-feran, D. 5. N. 22. & D. 6. N. 33. 140. ad 149.
 In quo confitatur rectitudine moralis voluntatis, & dictaminis? D. 5. N. 23. 24. & D. 6. N. 33. Vid. *Conscientia, Honestas.*
 Regula pro intelligentia SS. PP. D. 5. N. 105.
 Non omnis regula debet esse infallibilis, D. 6. N. 100.
 Regula formalis est, quæ proponit objectivam, lb.
 Quando lex directa, quando reflexa, sit regula objectiva morum? D. 6. N. 122.
 Vid. *Honestas, Lex.*
 Regule objectivæ universales, & particulares, quibus conscientia conformanda, D. 6. N. 142.
 Regula discernendi peccatum ignorantiae, & invincibilem à vincibili ignorantia, D. 7. N. 44. 48. 62.
 Regule pro quantitate diligentie, D. 7. N. 54. 55.
 Pro deponenda conscientia culpabili, D. 7. N. 159.
 Judicium Prudentum quando sit regula, D. 7. N. 211.
 Regula, In dubijs Reo favendum, D. 8. N. 563.
 Principia Ethicae Christianæ, D. 9. N. 16. ad 19.
Religio.
 An possit confirmari falsis miraculis? D. 6. N. 180.
 An Catholica Religio sit evidenter vera? D. 9. per totam. Vid. *Fides.*

S

Sacra menta.

An nolens confirmationem peccet? D. 4. N. 105.

An iatis ad ea confacienda intentio habitu-
lis? D. 7. N. 36.

Santii.

An sit de Fide eorum gloria? D. 1. N. 25. 27. 42. 106.

An aliqui concessum privilegium numquam
peccandi venialiter? D. 5. N. 124.

Sancti Patres, & Doctores.

Audiendi etiam in moru materiæ, D. 1. N. 40.

Etiam, dum errant, colendi, D. 3. N. 4. ad 9. Nemini eorum infallibiliter standum, D. 3. N. 4. ad 14.

Regula pro illis intelligendis, D. 5. N. 105. 106.

Inductio aliquorum, qui unam haeresim im-
pugnantes, vici sunt declinatio in aliam, lib.

Sæpe aliquo errore invincibili laborarunt,
D. 5. N. 134. 153. 187. & D. 6. N. 184. 185.

Volunt necessariam ad omne formale pecca-
tum aliquam advertentiam, D. 5. N. 303. ad 309.

Dum invicem contradicunt, non amittunt
authoritatem, D. 8. N. 492. 536. ad 546.
577. Vid. *Authoritas.*

Eorum conatus fuit evidenter probare cre-
dibilitatem, non veritatē Fidei, D. 9. N. 91.

Scandalum.

An cohæreat cum veritate? D. 2. à N. 78.
fusæ.

Activum, & passivum: Datum, & accep-
tum, D. 2. N. 89.

Scandalosum in sensu vulgari quid? D. 2. N.
91.

Tam laxa, quam stricta potest esse scandalo-
sa, D. 2. N. 92. 124.

Scandalum est contra misericordiam spiri-
tualem, lib.

Quot modis opinio esse queat scandalosa? D.
2. N. 93.

Nulla damnata à Papâ est scandalosa ex ig-
norantia, sed ex suo objecto: Et omnis,
ab eodem damnata, ut scandalosa, est fal-
sa, D. 2. N. 111.

Qualiter scandalum à damnatis tollatur? D.
3. N. 93.

Scientia.

Qui differat ab opinione? D. 4. N. 6.

Prima scientiarum principia inventu facili-
non ita illationes. Inductio, D. 5. N. 123.

Scientia non est a solâ veritate metienda, D.
8. N. 118.

Notitia probabilis de re supremâ præstat
evidenti de infimâ, D. 8. N. 120.

Etsi in utroque contradicente nulla sit sci-
entia veri in re; est de veri probabilitate,
D. 8. N. 124. 132. 190.

Inane ex scientia mediâ argumentum, D. 8.
N. 177. 191.

Scotus.

Non negat Fidei libertatem contrarietatis,
D. 8. N. 270.

An juxta eudem actus fidei imperetur à
voluntate, D. 2. N. 412.

Putat se SS. Trinitatē demonstrare, D. 9. N. 9.

Sacra Scriptura.

Ejus impressio, & lec̄cio vulgari idiomate
vetita, D. 2. N. 123.

Horror ad defenda ignorantie peccata, D.
5. N. 82.

Vocat Beatū, qui non peccat, D. 6. N. 26. 28.

Utrum-

Usurpat aliquando voces importantes malitiam, D. 6. N. 25.

Serpulus.

Quid? & an licet contra illum operari? D. 4. N. 42.

Speculatio.

Qui differat à praxi, D. 4. N. 122. ad 130.
Dantur judicia speculativa circa singularia,
D. 4. N. 127.

Quæstiones speculativæ non sunt purè ob
ingenij exercitiū. D. 8. N. 59. Vid. *Praxis.*

Mag. Dom. Soto.

Primus negavit eis culpabile celebrare non
premisso matutino, D. 1. N. 74.

Senior defendit lictum usum minus proba
bilis, quem junior negavit, D. 5. N. 68.

Statera.

Paritas stateræ vocatur irrationalis, D. 8.
N. 218. Vid. *Paritas.*

Studioſtas.

Opponitur peccato ignorantiæ. Ad quid
obliget? D. 5. N. 32. 47.

Qualiter peccans ignoranter, peccet scien
ter contra studiositatem? D. 7. N. 123.
155. Vid. *Ignorantia.*

P. Suarez.

Requirit ad Probabile, ut nil convincens
contra se habeat, D. 4. N. 55.

Ait, quod obligatio faciendi includat obli
gationem sciendi, D. 5. N. 145. 146.

Defendo illum à Celladei, D. 7. N. 206. ad
214.

Summisæ.

Vid. *Theologi.*

Suspicio.

Quæ differat ab opinione? D. 4. N. 6.

Syllogismus reflexus.

Sæpe necessarius, D. 6. N. 94.

Syndesis.

Eius principia, D. 5. N. 21. D. 6. N. 13.

Vid. *Conscientia, Lex.*

Synodus Palæstina.

Damnavit Pelagium negantem peccata ig
norantia, D. 5. N. 100. & D. 7. N. 131.

T

Illustr. M. Tapia.

Sæpe laudatur, D. 5. N. 129. D. 7. N. 44.
48. 55. 62. 146.

Quid juxta illum ignorantiam vincibilis? D.
7. N. 44.

Quando vincibilis fiat invincibilis? D. 7. N.
48.

Eius Regula pro quantitate diligentia, D.
7. N. 54. 160.

Alia pro discernendâ vincibili ab invincibi

li ignorantia, D. 7. 54. 62.

Vult ad mortale necessarium perfectam ad
vertentiam, D. 7. N. 54. 62. 146.

Unde gravitas peccati ignorantiae? D. 7. N.
65.

Teſtes.

Paritas testium tritifima in Adversarijs; at
æquæ nulla, D. 8. N. 102. 108. 220. 324.
ad 330. 458. 526. 536. ad 548.

Nobis favet, Ib. 151. 220.

An se mutuò elidunt; & neutri credendum,
& faciant rem dubiam? D. 8. N. 491. 536.
556. 572. 577.

Discrimen inter Teſtes, & DD. contradicen
tes, D. 8. N. 491.

Theologi, Theologia.

Eius necessitas: Quibus induet? D. 1. N. 8.
ad 11.

Cur TT. liberius circa mores, quam fidem
opinat? D. 1. N. 12.

Nimis subtilitatibus aliquando veritatem
infirmit, Ib.

An possint improbabilizare opiniones? D. 1.
Sect. 5. per totam.

Convenit illis Declaratio Prudentialis, D. 1.
N. 116.

Qualiter latrare debeant, D. 1. N. 120.

Plures TT. insignes erronea docuere. Nec
illis insultandum, D. 3. N. 3. ad 10.

Modi, quos Moralis Theologia considerat,
D. 3. N. 83.

Oppotitas sæpe vocant in praxi Probabiles:
nec sumunt Probabile pro Probabiliori,
D. 4. N. 77. 81. D. 8. N. 221. ad 225.

Summisæ quando stari possit? D. 4. N. 93.
Vid. *Casusæ.*

Theologi Canonistis præferendi, D. 4. N. 121.

Theologia Moralis magis considerat, quid
homo facere debeat, quam quid possit, D.
5. N. 31.

Est suprema scientiarum, Ibid.

Si ignorantia in peccati pœnam immissa non
excusat, præstat esse vetulum, quam
Theologum, D. 5. N. 67.

Aliqui vincibilem ignorantiam vocant virtualiter scientiam, D. 5. N. 103.

Ex contradictione TT. constat, non omne
verum esse invenibile, D. 5. N. 125. 157.

Cur legem Dei dividant in directam, & re
flexam? D. 6. N. 183.

Et conscientiam in logicè veram, & falsam?
D. 6. N. 235.

Si convenienter in explicatione advertentia
interpretativa, nulla foret lis, que ad
tentia requiratur ad mortale, D. 7. N. 49.
51. 52.

Communissima eorum opinio habetur pro
moraliter certa, D. 7. N. 73.

Ferè

- Ferè omnes ignorantiam vincibilem, & invincibilem exponunt per tempus prælens, D.7.N.110.
- Eorum munus est in re necessariâ, & obviâ aliquid definire, D.7.N.210.
- Quando TT. appellant ad judicium Prudendum? D.7.N.211.212.
- TT. in discendo humiles sunt; in docendo divites, Ib.
- Regulariter veritatem, non probabilitatem aliena; impugnat, D.8.N.15.44.
- In materia Fidei incertâ oppofiti, D.8.N.46.
- Maxima absurdâ: si omnis opinio oppohta non est probabilis, quoties propria est probabilior, D.8.N.63.207.208.221. & 492.
- Vid. Doctores.
- S.Theresa.
- Quid dicat de Confeflarijs & argumentum ex eâ contra nos, D.7.N.117.119.
- S.Thomas.
- Ait aliquid esse poſte de fide uni, non alteri, D.1.N.101.
- Quid lex, & an de ejus effentiâ promulgatio? D.2.N.45.
- Quid de judicij Pontificij supereminentiâ? D.2.N.104.
- Quâm eminenter Caieranus D. Thomæ ſapiantiam, & modeltiam ponderet: & an aliquas opiniones retractarit? D.3.N.6. 15.30.
- Quid opinio? D.4.N.6.
- Ait tenus cognoscere ſe ſentire, D.4.N.15.
- Probabile eſt simile vero; non econtra, D.4.N.59.
- Quam opinionem negâtem fatendas circumſtantias vocat probabiliorem, D.4.N.108. & D.8.N.63.
- Conſcientia, & Prudentia imunit, & actus ex S.Thom. D.5.N.15.
- Ait, quid lex Dei sit Regula ſuprema: & ratio humana sit proxima, D.5.N.22.
- Negat legem incogitum obligare, D.5.N.32.
- Quid invincibilis ignorantia? D.5.N.36.D.7.N.72.
- Ait de effentiâ peccati eſt libertatem à coaſtione, & à neceſſitate, D.5.N.45.
- Eius Textus. Operans contra legem peccat, eti putet le non peccare, D.5.N.84.159. & D.7.N.17.61.141.
- Excusat D.Augustinum, D.5.N.107.
- Negat, omnes teneri ſcire verum, quin nee poſte, D.5.N.123.155.
- Tuetur invincibilem iuris naturâ, & fidei ignorantiam, D.5.N.156.
- Quid liberum arbitrium? Ib. & D.7.N.105.
- Quid actus humanus? D.6.N.4.
- Sumit ejus honeſtatem à dictamine informata lege naturali, aut Divinâ, D.6.N.7. 26.
- Tuetur actum in ſe malum, putatum inculpabiliter bonum, eſt bonum, D.6.N.26.
- Proprietates actus boni, carum ordo, D.6.N.40.
- An velit, quid ut actus non ſit formaliter bonus, fatis ſit, ut ſit materialiter malus, D.6.N.52.148.150.161.
- Exponit ejus textus, quod actus concordans rationi falſâ ſit malus, Ib.11.cc.
- Ait conſcientiam falſam obligare ſub ratione veri, D.6.N.185.232.
- Et quid ignoramia tripliciter ſe habeat ad voluntatem, D.7.N.5.
- Exponit peccatum ignorantię, D.7.N.41.
- Ait peccatum eſt involuntarium (ecundum id, quod ignoratur, D.7.N.60.
- Quid libertas? D.7.N.103.
- Duas ad peccatum exigit cognitiones, D.7.N.107.109.
- An Judei cognovent Christum D. eſt Dei Filium, D.7.N.118.
- Ait malum, & peccatum latius extedi, quam culpam, D.7.N.142.
- Cur Hæretici ſuos ſequendo errores peccet? D.7.N.164.169.
- Quid juxta D.Thom. homo ſcire teneatur? D.7.N.167.173.
- Ipsam ſcident negligentiam ait peccatum, D.7.N.168.
- Aſcrit nos teneri ſequi conſcientiam errorem, D.7.N.219.
- Volitionem furandi, & fortun. ait unum peccatum, D.7.N.260.
- Præcepta affirmativa non obligare ad ſemper, D.7.N.339.
- Omissionem eſt culpam in ſuī eſtā, D.7.N.340.
- Præſtantiorē eſt notiziam probabilem de re altissimâ, quam evidentem de infimâ, D.8.N.120.504.505.
- Ait quid credens videat eſt credendum: & articulos; ut credibiles eſt viros, D.8.N.246.468.
- Negat tantum; quid inter bona equalia detur præcētio ex parte corum: acutē locutus, Ib. & N.267.
- Ait omnem habendum ut bonum, quoties ejus malitia non eft certa. Et quod melius ſit errare bene opinando de homine malo, quam raro falli male opinando de bono, D.8.N.294.295.
- Tunc obligat ad judicium minus probabile, D.8.N.298.
- Negat errorum singularium nocere intellexū.

- Et cuius & quando error noceat? D. 8. N. 300.
301. 497. 504. 506.
- Tuetur in multatem Probabilitatis; libertatem contrarietas; peccatum Infidelitatis positiva, D. 8. N. 303. 305. 314. 415.
- Ait in nostrâ manu esse opinari quamlibet probabilem, lb.
- Quid heresis? D. 8. N. 315.
- Quid judicium temerarium, ejusque causæ? D. 8. N. 397. 401. 424. 429.
- Quod intellectus in incertis à voluntate fluctuat, D. 8. N. 412.
- Intellectum dubium esse quasi hominem perditus ligatum, D. 8. N. 434.
- Quod Judex damnare teneatur probatum iudicè reum, D. 8. N. 440.
- Ostendit voluntatis imperium in omnes animalia potentias, exceptis vegetativis, D. 8. N. 465.
- Ait veritatem esse intellectus æqualitatem, D. 8. N. 503.
- Quid dubium, & quomodo æquales rationes disponant ad illud? D. 8. N. 551. 556. 589.
- Scite exponit discriben libertas ejus, qui sicut, & ejus, qui credit, D. 9. N. 47.
- Ait origine inferri probabiliter ex æruminis, D. 9. N. 86.
- Quod Dæmones possint plura mirabilia, D. 9. N. 93.
- Thomiste.*
- An per illos *Probabilis* sit pro eo, quod omnem ab opposto tollit Probabilitatem? D. 8. N. 43.
- Non agent alieno patrocinio, cum satis sibi sint, D. 8. N. 385.
- Passim laudantur, D. 8. N. 42. 385. 386.
- Vid. *M. Godoy*, *M. Tapia*, & alios.
P. N. Thyrsus.
- Negat intellectum ferri in verosimile, D. 4. N. 13.
- Ait, quod juxta Antiquos idem sit *Probabilis*, ac *Probabilius*, D. 4. N. 79.
- Et opiniones posse simul esse Probabiles, non tam Approbables, lb.
- Ait difficile, certum de sufficienti diligentia formare judicium, D. 5. N. 59.
- Tuetur invincibilem juris naturæ errorem, D. 5. N. 157.
- Ait nos teneri, vel ad verum, vel ad verosimilius, lb.
- Exponit, qualiter omnis lex sit invenibilis, D. 5. N. 185.
- Docet verè, & propriè peccari nunc, sine advertentiâ nunc, D. 7. N. 1. ad 132.
- Ait Theologos vincibilem ignorantiam expONENTES uti praterito, D. 7. N. 7.
- Ait repugnare, ut ignoranter peccans pec-
- cet ad vestigia, D. 7. N. 9.
- Ait ad novum peccatum fatus novam libertatem facti. Rejicio, D. 7. N. 7. ad 132.
- Negat simultatem probabilitatis, D. 8. N. 210. ad 221.
- Ait alterutrum mentiri: nec intellectum approbare posse, ut verum, quod potest æquè contemni ut falsum, D. 8. N. 211. 213.
- Fatetur se a D. Thomâ recedere, D. 8. N. 296.
- Ait, quod si intellectus potest physicè, voluntas potest sanctè imperare, ut assentitur minùs probabili, D. 8. N. 297.
- Ait Hæreticos sine ulla formidine assentiri propria fæctæ, ut sibi certæ: non ita TT. suis opinonibus, D. 8. N. 388. 390.
- Ait, quod, si nostra fides foret Hæreticis credibilior, nequirent suæ assentiri, D. 8. N. 390. 393.
- Negat actibus fidei immediatam contrarietatem libertatem, D. 8. N. 395.
- Ait scientiam esse liberâ solum quod uolum fidem quod uolum, & exercitium, D. 8. N. 396.
- Ait, quod judicium temerarium nitatur rationibus ex se levibus, at judicandi gravibus, D. 8. N. 399. 402.
- Ait hunc actum repugnare, *Credo hoc, et si opus est mihi probabilis*, D. 8. N. 509.
- Negat voluntatem esse liberam inter bona æqualia similia, D. 8. N. 531.
- Ait neutrum ex testibus æquilibus esse fide dignum; adeo ut opinio S. Augustini non sit fide digna, quoties D. Hieronymus est in opposita, D. 8. N. 536. ad 544.
- Tridentinum.*
- Ait, quod DD. & Magistri sint etiam pro confessionibus approbanti, D. 1. N. 124.
- An Tridentini Congregatio possit leges condere? D. 2. N. 34.
- Tridentinum quod dogmata, ubique obligat, D. 2. N. 39. 68.
- Lex Tridentini quando obliget Medicos? D. 2. N. 41.
- Definit, quod in manu hominis sit, vias suas malas facere bonas: & quod Deus non jubeat impossibilia, D. 5. N. 49.
- Definit, Fidem esse liberam, D. 8. N. 353. 412. D. 9. N. 42.
- Definit, Fidei repugnare falsum, D. 9. N. 27.
- Tutum.*
- Inductio opinionum Tutorum Improbabilium, D. 4. N. 75.
- Quid opinio Tuta: & unde *Tutius*, unde *Probabilis* sumatur? D. 4. N. 130. ad 134.

Veritas

V

Veritas, Verum.

Longe distat à probabilitate, D. 1. N. 65.
& D. 5. fusæ.

An veritas unitatur scandalo? D. 2. à N. 78.
Cur ex vero non nisi verum: ex falso, modò
verum, modò falsum? D. 2. N. 137. 139.

Cur duas contrarie possint simul esse falsæ?
Ib.

Verum sepe minus movet, quam falsum, D.
4. N. 83.

Quid veritas objectiva, quid formalis? D. 5.
N. 5. 6.

Quid veritas, quid probabilitas? D. 5. N. 7. 8.
Non est idem veritas, ac conscientia rectitu-

do, D. 5. N. 13. ad 33.

Quid veritas logica, quid Ethica, aut Pra-
ctica? D. 5. N. 19. D. 6. N. 104. ad 141.

Sola logica veritas non est morum regula,
D. 5. N. 23. 26. & D. 6. N. 110.

Si sola veritas foret regula, Deus juberet im-
possibilita, D. 5. N. 57.

Non omne verum est invenibile, D. 5. N.
120. ad 130. 155. ad 188. D. 6. N. 184. 185.

Veritates generales inventu faciles: non ita
particulares. Inductio, D. 5. N. 120. ad 125.
154. ad 172. D. 6. N. 173. ad 185.

An virtutum exercitium sit ad veritatis in-
ventionem necessarium? Ib.

Scit in fidei materia solæ certæ veritates
sunt amplectendæ, ita in morum materia,
D. 5. N. 126.

An sola veritas honestet formaliter actum?
D. 6. N. 49.

Sola Ethica veritas, non logica, est de esen-
tiâ prudentia, D. 6. N. 91. 170.

Veritas moralis satis ad scientiam moralem,
D. 6. N. 103.

Unde Logica, unde Ethica veritas? D. 6. N.
118.

Deservere certam, non incertam veritatem
est peccatum, D. 6. N. 147.

Nec sola veritas auget virtutes, nec sola fal-
sitas vitia, D. 6. N. 167.

A veritate ad probabilitatem nulla illatio, D.
8. N. 91.

Non repugnat simultanea veritatis probabi-
litas, D. 8. N. 93. 130.

Ignorantia veritatis opponitur certitudini,
non probabilitati, D. 8. N. 106.

Doctrina non est à sola veritate merienda, D.
8. N. 118. ad 125.

Cur apparere verum non sit esse verum: ap-
parere grave sit esse grave? D. 8. N. 130.

Cur utraque contradictoria non possit simul
esse in re vera; possit simul esse probabi-

lis? D. 8. N. 136. ad 141. 546.

Nec falsitas probabilitati veritatis, nec veri-
tas probabilitati falsitatis opponitur, D. 8.
N. 143. ad 146.

Nulla veritatis lis in materiâ fidei, & mor-
rum est interminabilis, quin nec in alijs
materijs Civilibus, & Politicis, D. 8. N.
150. 151.

Potest utraque contradictoria esse simul
ethicè fana, & vera, D. 8. N. 152. 161.

Potest iudicium falsum esse ethicè prædens,
& verum, D. 8. N. 299. 302.

Inter vera datur diversitas, D. 8. N. 444. 484.

Verum, & verosimile est objectum intel-
lectus, D. 8. N. 451. 473. 524. 603.

Sola veritas, ut est in mente, quietat intel-
lectum, D. 8. N. 525.

An verum opponatur vero? Ib.

Nulla illatio ab evidentiâ credibilitatis ad
evidentiam veritatis, D. 9. N. 29.

Vid. *Error, Intellectus.*

Verosimile.

Non omne verosimile est probabile, D. 4. N.
24. 46. 71. 82.

Gravis verosimilitudo est doctrinæ sanitas,
D. 8. N. 161.

An minus verosimile sit magis falsum? D. 8.
N. 333. 467.

Verosimile est etiam objectum intellectus,
D. 8. N. 451.

Opposita verosimilia non se destruunt, D.
8. N. 455. 464. 525.

Verosimilius non unitur necessariò veritati,
ut est in re, D. 8. N. 471.

Vid. *Probabile, Verum.*

Virtus.

Ad alterum, D. 2. N. 51.

Virtus imperans, non imperata, est, quæ
obligat, Ib.

Virtutes morales suam formalem honesta-
tem hauriunt ab objecto, ut est in mente,
D. 6. N. 26. 32. 44. 173. 189. 196.

Satis ad illas honestas apparet, D. 6. N. 26.
30. 32.

Inductio, D. 6. N. 44. ad 50.

Virtutum materia iæpe opposita, D. 6. N. 77.

Virtus ab errore augeri potest, D. 6. N. 167.

Objectum virtutum est tam bonum, quam
malum in re, cognitum tamen ut bonum,
D. 6. N. 170.

Quæ intentio ad virtutum actus necessaria:
& an, ut fint meritorij, debeant à charitate
ordinari in Deum? D. 7. N. 28. 30. ad 36.

Contra virtutes peccatur positivè, & nega-
tivè, D. 8. N. 311. ad 314. 350. 352.

Omnis virtuti convenit libertas cōtradic-
tionis, & contrarietatis, D. 8. N. 372. 409.
412.

Contra

Contra eamdem virtutem diversa peccata,
D. 8. N. 415. Vid. *Honestas*.

Universitates.

In illis sapienter Cathedræ oppositæ institu-
tæ, D. 8. N. 58.

Utraque dicit probabiliter verum, D. 8. N.
110. 111.

Voluntas.

Sola moralis, non materialis, malitia illi no-
cet, D. 6. N. 85.

Eligit malum sub ratione boni, D. 6. N. 237.

242.

Omne indirectè volutum est in suâ causa di-
rectè volutum, D. 7. N. 12.

An sit libera inter bona æqualia? D. 8. N.

246.

An possit velle malum, ut malum? D. 8. N.

273.

Inter bona datur diversitas, D. 8. N. 444.

Potest non tantum inter bona æqualia diver-
sa, sed etiam inter similia cugere minus,
D. 8. N. 446. ad 454. 595. 596.

An sicut voluntas se habet ad diversa bona,
ita intellectus ad diversa vera? D. 8. N.

452. 474. 482. ad 487. 523. 602. 604.

Vid.

Bonum, Intellectus, Libertas, Veritas,

Voluntas.

Solemne continentia, an sit à Papâ dispen-
sabile? D. 3. N. 6.

Urbanus VIII.

Eius Decretum circa Misericordiam, D.

2. N. 71.

Adversus Simonyam.

F I N I S.

